

VIHARNIK

GOZDNO GOSPODARSTVO
 SLOVENJ GRADEC

LETO VI — ST. 3 — JUNIJ 1973

PRIPRAVLJAMO NOVO ZDRUŽENO PODJETJE

Cilj združevanja gozdarstva in lesarstva v slovenjgraškem gozdnogospodarskem območju je večja skupna vrednostna proizvodnja na podlagi optimalnega izkoriščanja surovine, delovnih priprav in kadrov.

Prve korake za doseganje postavljenih ciljev smo napravili že pred nekaj leti, ko smo načrtovali hitrejši razvoj lesno predelovalne industrije na našem območju. Izdelali smo idejne načrte za izgradnjo tovarne ivernih plošč in združili prizadevanja, napore, kadre in sredstva, da smo zamisel uresničili. Tovarna že stoji in v naše zadovoljstvo obratuje v treh izmenah.

Ob razmišljanju o nadaljnjem razvoju gozdnega gospodarstva in lesne industrije Slovenj Gradec ugotavljamo, da bomo lahko tudi vnaprej uspešno napredovali le z združenimi močmi.

Za dolgoročni napredek gozdarstva je zelo pomembna dobro razvita lesna industrija, ki se ne more uspešno razvijati brez trajno zagotovljenih in vedno večjih količin kakovostne surovine.

Samoupravni organi LIP in GG so lani imenovali komisijo za pripravo programa tesnejšega sodelovanja obeh podjetij oziroma zaradi morebitne zdru-

žitve. Komisija naj bi v enem letu opravila naslednje naloge: zbrati in proučiti mora splošne podatke o obeh partnerjih, pregledati proizvodne programe in poslovne rezultate, izdelati analizo izkoriščanja zmogljivosti, preučiti razvojne tendence gozdarstva in lesne industrije v Jugoslaviji in v svetu, preučiti prednosti integracije obeh podjetij, preučiti in predlagati organizacijsko obliko integriranega podjetja, izdelati samoupravno shemo združenega podjetja in preučiti samoupravne ter pravne postopke pri združevanju.

S pomočjo zunanega sodelavca Daneta Melavca, mag. oec., iz Zavoda za napredek gospodarstva Celje, je komisija zbrala navedene osnove in pripravila elaborat o gospodarski upravičenosti združevanja obeh delovnih organizacij. Študija je končana in vsebuje naslednje bistvene ugotovitve:

- ekonomska, tehnična in finančna sposobnost obeh podjetij je dobra in v tem pogledu presega slovensko gozdarstvo in lesno industrijo;
- proizvodna in razvojna programa obeh podjetij sta povezana s pomembnim dejavnikom — lesom;
- investicijske naložbe v turizem so v pretežni meri ne-

odvisne od osnovne dejavnosti podjetij;

— razvojni program GG ne predvideva bistvenega povečanja proizvodnje, kar je razumljivo glede na značaj gozdarske dejavnosti;

— lesna industrija bo povečala obseg proizvodnje od 114 milijonov din v letu 1972 na 531 milijonov din v letu 1977;

— povezanost obeh podjetij bi zagotovila njuno hitrejšo rast predvsem zaradi:

— boljšega izkoriščanja zmogljivosti obeh partnerjev,

— usklajevanja proizvodnje gozdnih sortimentov s potrebami lesne industrije oziroma tržišča,

— enotne organizacije razvojne službe obeh podjetij.

— vzajemnega urejanja socialnoekonomskih problemov zasebnega sektorja, kar bi bistveno vplivalo na hitrejšo izgradnjo gozdnih cest v zasebnem sektorju in ustrežnejše vrednotenje lesa iz zasebnega sektorja,

— skupne organizacije poslovno informacijskega sistema in

— skupnega kadrovskega izobraževalnega sistema;

— podjetji se povezujejo zlasti na področju lesne surovine in finansiranja. Večja usklajenost razvoja poslovanja obeh podjetij bi lahko zagotovila povečani finančni rezultat 11,5 milijona din letno zaradi večje stopnje izkoriščenosti zmogljivosti lesne industrije, možnosti boljše organizacije dela in možnosti racionalizacije investicijskih naložb. Vsi navedeni učinki bi zagotovili hitrejšo vlaganje v razvoj obeh podjetij, povečanje osebnih dohodkov članom združenega kolektiva in hitrejšo urejanje socialnoekonomskih problemov v zasebnem sektorju.

Prvotni program povezovanja obeh podjetij je predvideval ustanovitev takšnega združenega podjetja, kjer bi bile samo nekatere skupne službe. V pripravah za ustanovitev združenega podjetja pa smo spoznali, da bomo hitreje dosegli zastavljeni cilj, če bomo takoj ustanovili enotno delovno organizacijo.

Na osnovi ustavnih dopolnil, zakonskih predpisov o združenem delu in analiz komisije za pripravo združitve obeh podjetij moramo zato opraviti zdaj še naslednje naloge:

— ustanoviti moramo TOZD pri LIP in GG;

— v maju moramo organizirati sestanke v kolektivih TOZD, pri tem pa pojasniti gospodarske in družbenopolitične prednosti združevanja gozdarstva in lesarstva na našem območju ter zbrati pripombe delovnih kolektivov in kmetov lastnikov gozdov;

— do 10. junija moramo pripraviti osnutek samoupravnega sporazuma o združitvi vseh TOZD sedanjega lesnoindustrijskega podjetja in gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec v enotno skupno podjetje. Vse TOZD naj bi se odločile za ustanovitev enotnih skupnih služb, ki bi opravljale določene posle za vse združene TOZD;

— do konca junija moramo organizirati razpravo o samoupravnem sporazumu za ustanovitev enotnega združenega podjetja in dokončno oblikovati bistvene postavke tega sporazuma, ki urejajo položaj vsake TOZD ter skupaj gozdarstva in lesarstva v združenem podjetju;

— konec junija moramo glasovati o ustanovitvi združenega podjetja;

— če bo glasovanje uspelo, moramo julija razpisati volitve v samoupravne organe posameznih TOZD in samoupravne organe združenega podjetja.

Če se bodo kolektivi v TOZD in kmetje lastniki gozdov izre-

kli s predpisano potrebno večino glasov za ustanovitev enotnega podjetja, bo to v polni meri zaživel s 1. januarjem 1974. Prehodno obdobje do novega leta bi izkoristili za vzpostavitev nove organizacije poslovanja združenega podjetja.

V združenem podjetju želimo usklajen in še hitrejši razvoj lesne industrije in gozdarstva v koroški regiji ter zagotoviti delovnim kolektivom hitrejši napredek, boljše delovne pogoje in višji standard. Tudi kmetom lastnikom gozdov moramo pri skupnem delu zagotoviti boljše storitve, višje cene njihovim gozdnim proizvodom

V zadnji številki Obvestil je inž. Dolinšek pisal o oceni škode zaradi škodljivega delovanja industrijskih plinov v zasebnih gozdovih v okolici železarne Ravne. To je bil povod, da napišem o tej aktualni temi tudi jaz nekaj misli. Prispevek inž. Dolinška naj bo kot uvod v obširno razpravo, ki naj jo naše glasilo stalno obravnava. V njem se naj oglašajo prizadeti oškodovanci, naši gospodarski strokovnjaki in tudi vsi, ki sicer niso prizadeti, vendar jim je obstoj in usoda gozda pri srcu. Prepričan sem, da bo takšna razprava v našem glasilu vedno zanimiva, kajti veliko kmetov — gozdnih posestnikov GO Ravne in Črna, je neposredno prizadetih, druge gozdne posestnike na območju našega gozdnega gospodarstva pa gotovo zanima, kaj in kako daleč smo oškodovanci uspeli izbojevati boj proti glavnim povzročiteljem strupenih plinov v Mežiški dolini.

Pred dobrimi desetimi leti smo kmetje v okolici Raven že opažali v gozdovih nekakšne sumljive spremembe. »Košovje« — mlado gozdno drevje — se je začelo sušiti, iglice smreke in bora pa so začele odpadati. Za vzroke tega pojava v začetku tudi naši gospodarski strokovnjaki niso vedeli, čeprav smo jih na to opozarjali. Odgovor je prišel sam. Začeli smo sumiti gost, rjav dim, ki se dan in noč vali iz dimnikov železarne. Ta sum je potrdilo tudi dejstvo, da so se te spremembe v gozdovih pojavljale prav na tistih predelih, kamor je segal oziroma se vlegal ta dim. Torej, krivca smo našli! Toda, kako in na kakšen način naj bi pristopili k akciji, da bo povzročitelj teh plinov preprečil nadaljnjo škodo, nastalo pa povrnil? Zavedali smo se svoje nemoči kot kmetje zasebniki proti tako veliki in ugledni delovni organizaciji, kot je železarna Ravne. Vendar smo se obenem zavedali tudi svojih pravic in odgovornosti, ki jih imamo kot upravljavci nad tem velikim naravnim bogastvom naše domovine. Začeli smo sitnariti pri naših gozdarjih. Vodstvo našega obrata je stopilo v stik z upravo žele-

zarne, vendar je naletelo na gluha ušesa. Problem je nekajkrat obravnaval tudi svet za kmetijstvo pri naši občini in so na sejo vsakokrat povabili tudi železarno, da bi poslala svojega zastopnika, vendar se vodstvu železarne ni zdelo potrebno, da bi na tej razpravi sodelovala. Spominjam se, kako smo nekoč pred začetkom seje čakali na zastopnika železarne, ki ga ni bilo ob napovedani uri, pa je neki kmet ogorčeno dejal: »Dobro, če zastopnik železarne neče ali ne more na sejo, pa gremo zdaj mi vsi dol k vratu! Po pred upravo železarne!«

Po ponovni telefonski intervenciji je končno toliko zaželeni zastopnik železarne vendarle prišel. Odgovarjal je zelo zadržano in bil mnenja, da ni dokazano, da je škoda kriva železarne. Sprejet je bil sklep, da grejo po končani seji vsi navzoči na komisijski ogled na Preški vrh, kjer je škoda najočitnejša. Zastopnik železarne se ogleda ni hotel udeležiti z izgovorom, da nima časa. Na večkratno pobudo sveta za kmetijstvo je občinska skupščina Ravne na Koroškem na seji spet obravnavala to perečo in vedno bolj zaskrbljujočo vprašanje. Tej seji se železarna seveda ni mogla izogniti. Njen zastopnik je končno le sodeloval v razpravi in obljubil, da bo železarna raziskovala eventualno škodljivo delovanje plina ter namestila filtre, ki bodo te pline zajemali, da bodo neškodljivi. O povračilu nastale škode ni hotel nič obljubiti. Gozdarskemu obratu Ravne je uspelo, da mu je železarna priznala okrog 200.000 dinarjev za sanacijo zelenega pasu okrog Raven. S tem je železarna svojo krivdo tudi delno priznala.

Leta so minevala, plin je svoje uničujoče delo širil in jačal, mi smo v svoji nemoči prosili, »jamrali«, opozarjali, rotili — železarna pa — nič! Ko smo končno spoznali, da z železarno ne bomo mogli najti skupnega jezika na miren način, smo se odločili za tožbo. Gozdarski obrat Ravne je sklical sestanek oškodovanih gozdnih posestnikov. Na tem sestanku je bilo sklenjeno, da se za povzročeno škodo železarno

Združena delovna organizacija je šele začetek celovitega povezovanja gozdarstva in lesarstva koroške regije ter vseh dejavnosti, ki so z njima povezane. V tako zamišljenem nadaljnjem povezovanju interesov bo prav gotovo moral biti še bolj vključen tudi kmet lastnik gozdov.

Pričakujemo, da bo združena organizacija, ki bo osnovana na samoupravnih temeljih, zadostila vsem zastavljenim ciljem in tako pripomogla tudi k hitrejšemu gospodarskemu in družbenemu napredku v koroški regiji.

Hubert Dolinšek,
dipl. inž. gozdarstva

NAŠA PRAVDA

toži. Sporazumeli smo se, da se v pravdo podajo trije kmetje. Po dolgi razpravi se je namreč izkristaliziralo mnenje, da četi poskusni zajci uspejo — o čemer ni dvoma — dobijo odškodnino avtomatično tudi drugi oškodovanci. Temu je botrovalo tudi mnenje, da se s tem zmanjšajo pravdni stroški. Izvoljeni oziroma določeni so bili tudi tožitelji: OKROGOVNIK kot največji oškodovanec, drugi na lestvici škode je MELEŽNIK in kot tretjega so določili mene, čeprav imam jaz razmeroma malo škode. Domnevam, da so me pritegnili v tožbo zaradi tega, ker sem pred tem v našem lokalnem časopisu Koroškem fužinarju pisal o škodljivih plinih v Mežiški dolini in tako prvi javno načel to perečo vprašanje, ki se mu je očitno vsak izognil. Vsi trije tožitelji tvorimo nekakšen trikotnik nad Ravnam: Okrogovnik na vzhodni, Meležnik na zahodni in jaz na severni strani oziroma na robu našega noč in dan kadečega se kotla. Upam, da se bo bralec zadovoljil z domačimi imeni tožiteljev, prav tako naj oprost, ker ne navajam točnih datumov in letnic posameznih dogodkov. Ne brskam namreč po arhivih, pišem samo to, kar mi je ostalo o teh dogodkih v spominu. O tem, da je gozdarski obrat Ravne napravil v prizadetih sestojih analize gibanja gozdnih fondov — z drugo besedo višino škode — je pisal že inž. Dolinšek, ter navajal tudi številke.

Gozdarski obrat Ravne je najel pravnega zastopnika in prevzel vse naše pravne stroške. Pravni zastopnik je vložil odškodninski zahtevek in mu določil rok. Ker na ta odškodninski zahtevek železarna ni pristala, je pravni zastopnik vložil tožbo pri okrožnem sodišču v Mariboru. Od takrat smo nestrpno čakali na prvo razpravo na sodišču.

Ta težko pričakovani dan je končno tudi prišel. Ne s strahom — saj bati se nismo imeli ničesar — ampak z veliko radovednostjo smo šli na prvo obravnavo v Maribor. Radovedni smo namreč bili, kako in na kaj se bo izgovarjal pravni

zastopnik železarne, kajti spriči vse očitnejših dokazov se pač ne bo mogel izmikati in stvari odlagati v nedogled.

Od vsega začetka smo že vedeli, da pravde ne bo hitro konec in na prvi obravnavi smo se lahko o tem tudi prepričali. Rezultat prve obravnave je bil, da morajo dati izvedenska mnenja strokovnjaki, kot biologi, kemiki, meteorologi in zdravstveni delavci. Ker so morali izvedenci za uradno izjavo napraviti vrsto poskusov, meritev in opazanj, je bilo več kot jasno, da bo do končne razsodbe treba počakati najmanj leto, dve. Pravda se je zavlačevala tudi zaradi tega, ker so bile težave z izvedenci. Poleg pravnega zastopnika je morala vsaka stranka imeti tudi svojega izvedenca. Če se s kakšnim predlaganim izvedencem ni strinjala nasprotna stranka, z izgovorom, da bo pristranski, je morala prva stranka poiskati drugega. Vprašanj je bilo, če bo ta to odgovorno delo prevzel itd. Delo izvedencev so zavlekli razni zadržki, kot letni dopusti, zaposlenost, letni časi, v katerih so morale oziroma so mogle biti opravljene posamezne meritve in opazovanja.

Izvedenci so se lotili svojega odgovornega dela, postopek na sodišču je miroval, plin je uničeval dalje, oškodovani kmetje pa so bili vsak dan nestrpnejši.

Zastopniki železarne so se sprva obnašali netaktno, dajali so nasprotujoče si in nekakšne otročje izjave. Trdili so, da tišči rjavi dim, ki prihaja iz tovarniških dimnikov, nikakor ni škodljiv, da je to le rja. Branili smo se s tem, da nas prav nič ne briga, če je strupen plin viden ali ne, kot laiki vemo le to, da so povsod tam, koder se vlačijo ta rjavi dim, poškodbe na iglastem drevju. To pomeni, da strupen plin enako vpliva kot neškodljiv dim. Širile so se tudi nesmiselne govorice, češ če bo železarna morala izplačevati odškodnino, bodo delavci okrnjeni pri plači, ne bodo se več gradila stanovanja ipd. Da takšne parole vžgejo, je čisto razumljivo.

Prav zanimiva in naravnost otročja je trditve železarne, da je za propadanje gozdov v okolici Raven kriv tudi SO₂ topilnice Žerjav. Vodstvo rudnika in topilnice Mežica je na to trditve takoj po svojem pravnem zastopniku pristopilo k tožbi, čemur se strokovno reče »stranski intervenient«.

Proti takšni nesmiselni trditvi smo imeli oziroma še imamo zelo zgovoren dokaz. Med Gornjo in Spodnjo Mežiško dolino je na vzpetini pri Lešah približno dva kilometra širok nepoškodovan gozdni pas. Na to smo se stalno opirali, predsednika senata okrožnega sodišča pa je to tako zanimalo, da je določil, da bo naslednja obravnavna na Ravnah, po končani razpravi pa ogled na terenu.

Po razpravi smo se res odpeljali najprej na Preški vrh, točneje v gozd Konrada Gorenška, po domače Okrogovnika. Gozd je bil videti tak, kot

da bi šel skoz ogenj. Posebno pozorno smo si ogledali panje posekanih smrek. Na vsakem panju so enako ugotovili: zadnjih osem letnic je bilo zelo slabo razvitih, to pa se je ujemalo s tem, ker so takrat v železarni montirali nove obločne elektro peči, v katerih pospešujejo gorenje z dodajanjem kisika, kar ima za posledico večje izločevanje dima iz žvepla.

Zatem smo se odpeljali na Leše. Tukaj so se lahko vsi, tako senat okrožnega sodišča kot izvedenci vseh treh strank prepričali, da je na Lešah, kjer je meja med Gornjo in Spodnjo Mežiško dolino, gozd nepoškodovan. Nato smo se odpeljali na mežiško stran, kjer smo naleteli na očitne poškodbe zaradi plinov iz topilnice Žerjav. Nazaj smo se vračali po cesti Crna—Prevalje do Poljane. Da bi odpadel sum, da plin prihaja v Ravne iz Žerjava po dolini, so si strokovnjaki ogledali gozdove v okolici Poljane. Na Poljani poškodbe niso bile opazne. Jaz sem takrat pripomnil, da prihaja plin iz Žerjava po vodnem rovu, ki se začne pri podzemni elektrarni med Mušenikom in Žerjavom ter se konča na Prevaljah.

Na razpravi na Ravnah je prvič spregovoril zastopnik železarne. Dejal je, da se železarna že nekaj let ukvarja z dimom in plinom, ki sta nadloga za vso okolico, da so o tem popisali že na kilometre papirja in da so imeli zaradi plina že nekaj milijonov dinarjev stroškov. Rekel je: »Svoje ugotovitve strnem v štiri točke:

1. škoda je nastala,
2. škoda se mora poravnati,
3. ugotoviti je treba, kdo povzroča škodo in koliko.

Četrte točke se ne spomnim več.

Na tej obravnavi so bili zaslišani gozdarski strokovnjaki našega obrata, predsednik in načelnik za gospodarstvo skupščine občine Ravne ter nekaj oškodovanih kmetov. Posebno zanimivi sta dve izjavi:

Jože Logar, šef gozdarskega obrata Ravne: »Po ugotovitvi gozdarskega obrata, da se škoda povzroča od strupenih plinov tožene stranke, smo pozvali toženo stranko, da svoje obratovanje čimprej spravi v stanje, da se škoda ne bo delala. Tožena stranka je to obljubila, da bo namreč sanirala svoje obratovanje.«

Ivan Strmčnik, predsednik skupščine občine Ravne:

»Na občini smo obravnavali, kako naj zaščitimo rastlinstvo in ljudi, ter dali toženi stranki nalog, da napravi filtre za čiščenje strupenih plinov zaradi zdravstvenih razlogov, kar je tožena stranka tudi obljubila in je bil tudi pogoj, da je toženka dobila gradbeno dovoljenje za zgraditev stanovanj na Javorniku. Že v letu 1969 je bil s toženko dosežen sporazum, da bi tožena stranka priznala zasebnikom odškodnino in ne tudi družbenim gozdom, ker je oboje ljudsko premoženje.«

Iz tega sledi, da je tožena stranka sicer obljubljala sana-

cijo škodljivega stanja, da pa svojih obljub ni marala izpolniti in se je na vse mogoče načine izmikala. Ena največjih ovir, da bi pravda uspešno tekla, je bila trditve železarne, da je za povzročeno škodo kriva le 40 %, 30 % dolži rudnik svinca in topilnico Mežica, ostalih 30 % pa naj bi zakrivila javna kurišča na Ravnah. Kot sem že omenil, je rudnik Mežica takoj stopil v tožbo kot stranski intervenient, ki je po svojem pravnem zastopniku izpodbijal kakršnokoli udeležbo plina in dima iz Gornje Mežiške doline. Pravzaprav je bilo res zanimivo na razpravah, saj so se kresali meči med pravnimi zastopniki in izvedenci obeh tožečih in tožene stranke. Prav zanimivo je bilo izvedensko mnenje izvedenca železarne, ki kot strokovnjak — izvedenec ni mogel drugače, kot da je govoril v prid tožeče stranke.

Pravda se je vlekla v nedogled, oškodovani kmetje pa so pritiskali na gozdarski obrat in tudi na nas tožitelje, da je treba z zadevo pohiteti, češ škoda je vsak dan večja, vrednost dinarja pada in železarna verjetno ne bo priznala škode za nazaj, zato namreč zavlačuje pravdo na vse mogoče načine. To slednje je bilo tudi res. Da bi nekako pomirili duhove, je gozdarski obrat Ravne sklical sestanek vseh oškodovancev, kmetov in nekmetov v kavarni na Čečovju. Od vseh 128 oškodovancev jih je bilo navzočih sto. Na tem sestanku so zastopniki železarne sedli prvič za mizo z nami oškodovanci, kar so namreč tako dolgo odlašali. To priznanje sem jim takrat tudi dal. Na tem sestanku je bilo obljubljeno, da bo železarna storila vse, da se bo škoda vsaj omejila, če že ne popolnoma preprečila, in nastalo škodo tudi povrnila po ključu, kolikor se čuti sokriva. Takrat je bila izvoljena tudi tričlanska delegacija, ki naj bo zveza med železarno in kmeti. Tudi v to delegacijo sem bil imenovan, kar pa je imelo za posledico, da nisem imel nikjer miru. Kjerkoli sem se srečal z oškodovanci, so me opozarjali, da moramo na sestanek v železarno in zadevo pospešiti. Tudi ti sestanki na upravi železarne so bili po svoje zanimivi. Zmeraj nas je sprejel direktor in kolikor ga jaz poznam kot zelo razgledanega, taktnega in objektivnega človeka, pa na prvem sestanku vsaj od začetka, tega ni pokazal. Sprejel nas je res prijazno in nam postregel z obvezno kavo, toda kakor hitro je pogovor nanese na odškodninski zahtevek, je bil očitno nervozen in dejal, da so se na njihovem kolegiju menili, če bodo kmetje zahtevali odškodnino, da bodo »pobasali« vse skupaj in odnesli svojo »pudo« drugam in kmetje bodo imeli čist zrak. Ker se klin le s klinom izbije, sem mu odvrnil, da so srečni, ker lahko svojo kramo poberejo in odidejo drugam, mi kmetje pa moramo ostati tukaj, pa naj naredi z nami vsak kar hoče. Pravda na prvostopenjskem sodišču je torej končana. Raz-

sodba se glasi: Železarna Ravne mora povrniti 70 % nastale škode, 15 % povrne rudnik in topilnica svinca Mežica, ostalih 15 % pa družbena kurišča na Ravnah.

Železarna je druge oškodovance, ki niso tožili, klicala posamič na razgovor za izvensodno poravnavo. Obljubili so 60 % povračila škode, denar bo v enem mesecu izplačan. Oškodovanci so pogodbe podpisali. Prav tako je železarna izplačala 60 % tudi nam tožiteljem, kar pa smo mi prejeli kot akontacijo. Za razliko 10 % smo se prek svojega pravnega zastopnika pritožili na drugostopenjsko sodišče. Pritožila se je tudi železarna in prav tako tudi rudnik Mežica. Odrprtih je še 15 % ocenjene škode, za kolikor so bila obsojena družbena kurišča na Ravnah.

Takšna je torej naša pravda za čisto okolje. V tej borbi smo se naučili marsikaj. Med drugim tudi to, da bi pri nas nekateri kljub naši socialistični ureditvi in delavskemu samoupravljanju radi gospodarili z roko močnejšega. Povsem jasno se namreč zavedamo, kako velik gospodarski pomen ima železarna za Mežiško dolino, za vso koroško regijo, vendar to nikakor ne opravičuje dejstva, da lahko tako neodgovorno zastruplja okolje. Če je poškodovana zaradi zastrupljenega zraka vegetacija, je tudi nam laikom jasno, da ni to čisto nedolžno za naše zdravje. Pa glej čudo! Naši zdravstveni delavci o tem nič kaj radi ne govorijo oziroma so zelo previdni v svojih izjavah. Tudi občina Ravne se drži pri tej stvari zelo pasivno, videti je, kot bi se bala zamere. Zelo duhovito je povedal za »Večer« nas pravni zastopnik: »Občina Ravne je v sencj tovarniških dimnikov.«

Nas kmete zmeraj tepe eno: namreč »gofla« nam ne gre! Ne znamo stvari utemeljevati, zagovarjati in prav postavljati. Lahko si mislimo, kakšen alarm bi bil, če bi ta zasmrjajeni in zastrupljeni zrak prihajal s kmetov! In kolikor prihaja, so za to podvzete vse mere in sanitarni ukrepi. Če samo pomislimo, koliko milijard bacilov se rodi, če krava samo kihne, koliko z iztrebki, če izpusti sapo ali se ji poriga! Zaradi vseh teh nevarnih bacilov se mora mleko transportirati v Celje, Maribor ali Ljubljano, kjer se ti nevarni bacili uničijo, posledica tega pa je, da mora kmet prodati mleko pod proizvodno ceno in ga mora uporabnik razmeroma drago plačati. To je prispevek kmetu za zdravje uporabnika. Obstaja še drugi, za zdravje potrošnika prav tako velik problem. V novi klavnici v Otiškem vrhu so vse mere za higiensko klanje strogo predvidene. Zaradi tega je bilo že precej hude krvi. Kmet lahko namreč samo skozi šipo gleda, kako se kolje njegova živina. Kar naenkrat postane kmet tako nevaren živini, čeprav sta prej bila leto ali še več skupaj brez bojzani, da bi drug drugega

(Nadaljevanje na 4. strani)

UPORABA RAČUNALNIKA PRI NAS

Zaradi naraščanja obsega del pri poslovanju gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec in pravočasne analize podatkov smo tudi pri nas proučili možnosti postopnega uvajanja avtomatske obdelave podatkov za vse sektorje našega podjetja. V jeseni preteklega leta smo pristopili k republiškem računalniškemu centru (RRC) v Ljubljani, in to v okviru poslovnega združenja gozdnogospodarskih organizacij Slovenije; že deset gozdnih gospodarstev iz Slovenije je že pred nami obdelovalo svoje podatke na novem elektronskem računalniku v RRC.

Republiški računalniški center je bil ustanovljen leta 1968 in že ima trinajst članov. Ustanovili so ga izvršni svet SR Slovenije, Iskra in univerza v Ljubljani. Pozneje so pristopili še nekateri drugi člani, med njimi tudi poslovno združenje gozdnogospodarskih organizacij.

Zaradi nenehnega naraščanja obdelav na starem elektronskem računalniku CDC 3300, ki je bil postavljen v Stegnah, se je pojavila nujnost za uvoz novejšega, sodobnejšega elektronskega računalnika nujna. V prvi polovici maja lanskega leta je bil uvožen iz ZDA nov elektronski računalnik CYBER 70. Kadar govorimo o velikosti elektronskih računalnikov oziroma jih med seboj primerjamo, mislimo, na to, koliko besed je kapaciteta njegovega spomina. Morda bodo zanimali naše bralce nekateri tehnični podatki novega elektronskega računalnika, ki je sedaj največji v Jugoslaviji in na katerem smo že tudi mi obdelovali prve programe.

Vrednost računalnika znaša okoli 4100 milijonov starih dinarjev, zato si tak računalnik lahko privoščijo le več podjetij skupaj, ker je tudi njegova zmogljivost tako velika, da bi sicer bil minimalno izkoriščen. Računalnik zmore 1,5 milijona instrukcij (prenos podatkov iz-

računavanje) v eni sekundi in lahko hkrati obdeluje sedem različnih programov. Pri izpisovanju rezultatov doseže hitrost do 100 vrstic na minuto, od katerih je lahko vsaka vrstica dolga 135 znakov. Hitrost čitanja kartic je 1200 kartic na minuto. Hitrost računanja v računalniku je običajno večja kot hitrost čitanja in izpisovanja. V računalnik je možno pošiljati rezultate na večje razdalje po lastni telefonski liniji s pomočjo terminala. Tudi v bodoče si bomo prizadevali, da bi imeli v podjetju svoj terminal, katerega vrednost predstavlja le 1,5% vrednosti računalnika CYBER 70. S pomočjo terminala bi pošiljali podatke v računalnik in nato dobljene rezultate spet izpisovali doma na terminalu. Sedaj je priključeno na računalnik deset terminalov, možno pa je priključiti nanj dvaintrideset terminalov; poleg tega ima vgrajene stalne avtomatične kontrole in obstaja možnost, da ena enota v primeru okvare nadomesti drugo (centralni spomin je zgrajen iz dveh enot). Vsak tiskalec in čitalec kartic ima svojo kontrolno enoto. Vse te naprave omogočajo večjo zanesljivost in zmogljivost računalnika. Z minimalnimi vlaganji se zmogljivost računalnika lahko poveča (lahko se podvoji in celo potroji).

Člani RRC imajo več ugodnosti, med njimi so pomembne naslednje:

— Če jim ob povečanju poslovanja njihov delež ne zadošča več za delo na računalniku, lahko svoj delež povečajo in se s tem kapacitete na računalniku razširijo.

— Brezplačno šolanje kadrov za programiranje in organizacijo AOP.

— Nudjenje strokovne pomoči v začetku uvajanja AOP v podjetju.

— Skupna uporaba programov, ki pridejo v poštev za več gozdnih gospodarstev ali drugih podjetij.

V aprilu smo tudi mi začeli z obdelavo prvega programa na elektronskem računalniku v RRC.

Lansko jesen so bile izvršene podrobnejše meritve prirastkov na območju gozdarskega obrata Radlje. Prirastek je bil ugotovljen za minulih dvajset let, in to posebej za vsakih pet let.

Nato smo sestavili program za izračunavanje odstotkov volumenskega prirastka za posamezne odseke po debelinskih stopnjah za jelko in smreko. Na ta način je bilo obdelanih enajst odsekov, za kar je računalnik rabil za izračunavanje 4,5 sekunde in za izpisovanje dvanaest sekund. Za to opravilo bi rabila ena oseba dva do tri tedne računanja na klasičen način (brez računskih strojev).

Sedaj je v izdelavi nekoliko bolj razširjeni program od prejšnjega, kjer bodo prirastki

po debelinskih stopnjah izravnani po metodi najmanjših kvadratov. Poleg tako izračunane odstotka volumenskega prirastka bo računalnik izpisoval tudi funkcijo (krivuljo) prirastkov in nekatere druge parametre za vsak odsek posebej.

Nadalje želimo izračunavati z elektronskim računalnikom tudi kubature zemeljskih odkopov pri projektiranju gozdnih cest in povzeti programe, ki jih nekatera gozdna gospodarstva že uporabljajo. Ob tem nastopajo pri trasiranju nekatere razlike, ki jih bo še treba uskladiti. K temu opravilu nameravamo pristopiti še v maju.

V letošnji jeseni bomo na enoten način (po enotni metodi) merili debelinski prirastek, kjer bodo naša opazovanja razena na prirastek usmerjena tudi na nekatere biološke in tehnične mere, ki močno vplivajo na kakovost gozdov. Poleg količine naj bo prikazana tudi kakovost, posebej pa medsebojni vplivi, ki naj bi bili pomemben kazalec za gojitelja in urejevalca naših gozdov.

Pravkar opisane naloge bi bile s klasičnimi metodami računanja ali s pomočjo računskih strojev zelo zamudne ali ponekod težko izvedljive, posebno takrat, kadar so v računskih potekih potrebne zahtevnejše matematično-statistične metode.

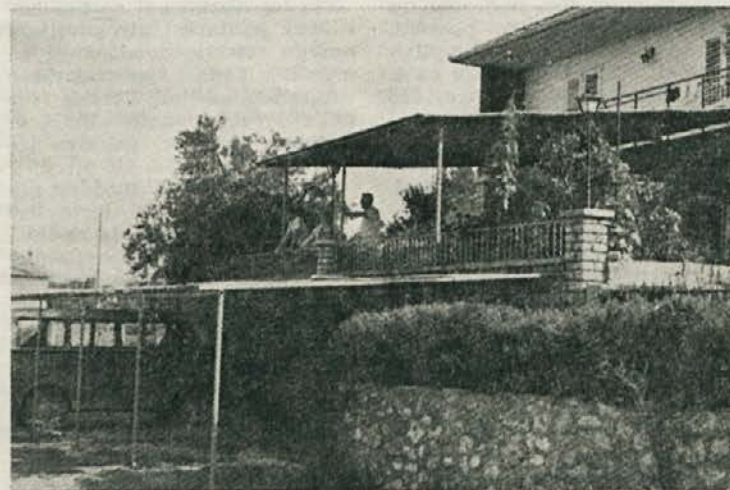
Mirko Izak,
dipl. inž. gozdarstva

Dopust stoji pred durmi

Kot vsako leto ob tem času, ima tudi letos komisija za rekreacijo polne roke dela. Poglejmo nekoliko v zapisnik in sklepe njene zadnje seje.

Ob pregledu poslovanja in zaključnega računa obeh domov je bilo ugotovljeno, da so penzijski stroški v letu 1972 porasli proti stroškom v letu 1971, in sicer v Portorožu za 12%, v Filipjakovu za 31%. Vidimo, da je v Portorožu porast stroškov v okviru splošne podražitve, v Filipjakovu pa je porast stroškov nekoliko močnejši, in sicer so imele močan delež najemnine sob, ki

Pripombe osrednjega odbora sindikata na neprimerno vodenje doma v Filipjakovu so bile nezadostne, da bi bila lahko komisija takoj ukrepala. Zaradi tega je komisija zahtevala, da morajo biti na naslednji seji sprejeti ustrezni sklepi za izboljšanje razmer. To si verjetno vsi želimo, saj so naši domovi večini edino možno razvedrilo po napornem celoletnem delu. Bomo res lahko zadovoljili vsakogar? To bi želeli, vendar moramo priznati, da je to nemogoče. Toliko je različnih zahtev, toliko križajočih si mnenj, da

Počitniški dom v Filipjakovu

smo jih morali zaradi velikega interesa še dodatno najeti, vendar pa niso bile vedno polno zasedene. Nekoliko večji so bili tudi stroški za osebje v kuhinji, čeprav smo imeli v obeh domovih približno isto število penzionov. Zaradi tega je komisija menila, da moramo pridnost osebja v Portorožu nagraditi z denarno nagrado, kar je bilo od samoupravnih organov podjetja tudi potrjeno.

lahko upoštevamo le tiste, ki odgovarjajo večini sodelavcev našega kolektiva.

Že nekaj let razpravljamo o najpriljubljenejši delitvi sredstev za rekreacijo. Tako vedno znova ugotavljamo, da naših domov ne smemo prodati. S tem bi prizadeli precejšnje število sodelavcev, ki bi morali tako ostati doma. Rekreacija pa je najbolj potrebna prav tem. Zato bi bilo prav, da vsak izkoristi to možnost, ki se mu

(Nadaljevanje s 3. strani)

okužila! Pa vendar! Mi vse te mere in ukrepe, še nekako razumemo, ne moremo pa razumeti tega, da lahko oziroma da sme nekdo tako neodgovorno zastupljati naše okolje!

Zavedamo se, da so stroški za zajemanje in uničevanje plina veliki, vendar če gre za ohranitev narave in za zdravje nas vseh, je še tako velika investicija več kot nujna. Javna tajna je, da daje železarna vsako leto za šport težke denarce. Nič nimamo proti športu, toda pri vsaki hiši si kupijo najprej le tisto, kar je nujno potrebno. Na vprašanje, kaj je bolj važno, zdravo okolje ali šport, menda ne bo težko odgovoriti... Zdrav duh v zdravem telesu! je geslo športa, zato pa je prvi pogoj zdravje in čisto okolje.

AJNŽIK, kmet

nudi. Sredstva za rekreacijo ne predstavljajo le zgolj dodatek k plači, njihov pomen je mnogo širši. Nekateri tega pač ne morejo razumeti, tako kot morda ne razumejo, da mora človek med letom nekoliko izpreči, da si obnovi svoje delovne in življenjske moči. To je cilj vse naše družbe in temu cilju se bodo morali podrediti vsi sklepi.

Prav bi bilo, da se reši tudi pravičnejša delitev teh sredstev med člane kolektiva. Leta zaposlitve bi bilo najprimernejše merilo, saj vključujejo del minulega dela. Tisti, ki je dalj časa delal v podjetju, naj bi dobil več!

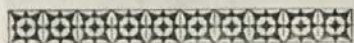
Komisija priporoča vsem sodelavcem, da se ne bi odločali za dopust samo v mesecu juliju in avgustu. Videli smo, da je dodatno najemanje sob največja postavka v podražiti-penzionov. Kdor ima možnost, naj bi odšel na morje v juniju ali celo kasneje, in to v septembru. Gotovo bodo sodelavci zadovoljnejši, saj bo počitek popolnejši — manjši naval ljudi, alpski klimi podobno vreme in še ceneje za celih 20 %.

Tudi v tem letu bi naj ostali pogoji za letovanje isti kot so bili lansko leto. Cene storitev bi se povečale le za vrednost normalnih podražitev. Te ugodnosti pa bi lahko koristili na Partizanskem domu tisti, ki iz zdravstvenih razlogov ne prenesejo morja. Naš dom je dovolj lepo urejen, da se bo lahko vsak v njem dobro odpočil. Sicer pa je zahodno Pohorje med najlepšimi koščki naše dežele.

Avtobus do Filipjakova bo vozil tudi letos. In če bomo našega »jeklenega konjička« pustili doma v štalci za nekaj dni, je to tudi počitek. Dolga pot ne bo tako naporna in kmalu bomo spočiti na terasi med oleandri, kot prikazuje slika.

Potrudili se bomo in odpravili vse slabo, ter prevzeli samo tiste pozitivne želje, ki bodo olepšale bivanje večini sodelavcev. Želimo, da nas bo letos še več, da bo letovanje prijetno srečanje sekača izpod Pece s svojim znancem izpod Uršlje, Košenjaka in Pohorja, da bo to množično srečanje vseh, ki ustvarjamo in delamo v našem podjetju.

Komisija za rekreacijo
GG Slovenj Gradec

OBVESTILO

Prebivalcem Javorja se bo končno le uresničila dolgoletna želja. Dobili bodo novo šolo. Gradbeno podjetje iz Črne je že pričelo prva gradbena dela. Šola bo montažna in bo predvidoma končana avgusta letos.

Anica Klavž

V HOMU JE SPET ZAJEČALO

Na pogradu Macigojeve »larske« bajte ali na tleh, kdo bi to vedel, je pred štiridesetimi leti zajokalo drobno dete. Materi Regini Strgar ni nihče prinesel šopka cvetja v poklon ob rojstvu sinčka. Za prestano trpljenje ni prejela niti poljske rože. Bolečina in radost se je mešala v duši kmečke služkinje — dekle. Nihče ji ni obrisal potnih srag. Sama visoko v hribu v zapuščenih bajti, katero so kdaj prej uporabljali gozdni delavci.

Porodnice prejmejo danes na porodniških oddelkih poleg izdatnega kosila in obilo mleka za gašenje žeje še lep kos piškota — torte. Mati Regina ni mogla pričakovati tople jedi od nikogar. Zeja, izrčanost in oglašanje praznega želodca so se pridružili drobnemu joku komaj rojenega sinka. Na predvečer drugega dne po porodu je odlezla slabotna iz samotne kolibe. Rdeče jagode nekje ob grmovju so privabile sestradano mater. Jedla jih je, revica. To je bila edina njena hrana. Kak dan za tem jo je slučajno našel neki lovec. On je to povedal pri Kajzerju v Platu. Kajzerjeva hčerka Lojzka je odslej prinašala materi Regini toplih jedi in verjetno tudi potrebščin za otroka. Lojzka je ponesla fantka h krstu. »Nezakonski« so zapisali. Krstili so ga za Jakca. Poromal je v rejništvo kot ostali številni bratci pred njim. Za svojega so ga vzeli Kovsavi starši pod Uršljo goro. Ko mu je bilo šest let, mu je umrla Kovsova krušna mati. Ob njeni smrti se je fantek prehladil, dobil vnetje možganske mreže (meningitis), z zamudo je bil poslan v slovenjgraško bolnišnico, a vnetje se je razširilo na sluhovode; ozdravel je, ostal pa je gluh. Jakec ni več slišal besed hvale, ne graje, ne vabljenja, ne zavračanja. Tisto najlepše — »Jakec, pridi!« mu je ostalo le bled spomin na dobro Kovsavo krušno mater. Sin Miha, ki se je vrnil iz nemškega ujetništva, mu je skušal dati dom in toplino s kretnjami.

Hčerka Katarina, ki se je vrnila osamljena k bratu Mihi, je v Jakcu našla nadomestilo za svoja dva otroka — Micko in Francija, katera ji je iztrgala kruta smrt. Pri Mihji in Katrji je odraščal Jakec, ki je z leti postal priljubljen okolici. Miha ga je uvajal v gozdna dela. Postal je gozdni delavec gozdarskega obrata Ravne. Bolj od ostalih delavcev je bil fant previden pri delu. Močan in zdravih rdečih lic je poslušno sledil naročilom logarjev. Imenoval jih je »jagri — jagr«, ker je takratni logar Savinec bil tudi lovec, pa je še od otroštva ostal fantu pojem za logarja — »jagr«.

Ravne je imenoval »Raufnek«, ker je pač videl v njih številne tovarniške dimnike.

Tisočake je imenoval »nož«, stotake pa »kosa«. Izoblikoval si je svojo govornico, ko revček ni slišal več nobenega glasu ne hrupa.

Ob srečanju znancev radi povprašamo, kako ti kaj gre. On pa je navadno povprašal: »Kaj pa tiii?« Nasmejanega in vdanega smo srečavali. Marljiv je bil pri delu. Po večletni zaposlitvi pri gozdarskem obratu Ravne in ko je ravenski gozdarski obrat po večletnih trdo stisnjenih delovnikih prišel k »sebi«, so nekoč predlagali Kovsava Jakca za invalidsko upokožitev. Mnogim sodelavcem je bilo žal za Jakcem. Niso verjeli v izgovor, da je Jakec neprimeren za gozdna dela, ker ne sliši. Previden je bil nadvse.

Od takrat je ostal doma. Prejemal je pokojnino in opravljal dela na domačiji. Tako sta složno s Katro životarila na svojem gorskem domu pod Homom.

Hčerka upokojenega logarja Savinca je prinašala potrebščin in opravila opravke zanj po uradih. Jakec, oprtan s težko vrečo ali nahrbtnikom, je prinašal v ta tihi Kovsav raj, kar sta potrebovala. Kravica jima je dajala dela in obilo mleka.

Tu pa tam se oglasi kdo iz soseske, da pogleda, kako je njima. Obložena z leti in odprtimi nogami Katra že težko zmaguje delo.

V obnovitev doma po letu 1958, ko je v maju pogorelo pri Kovsu vse, prav vse poslopje in imetje s številno živino vred, je trojica Kovsave družine (Miha, Katra in Jaka) vložila vso življenjsko silo, da so se vselili zopet v dom. Mnoge steze dol od Kovsava križa pričajo o tisočerihih znojnih kapljah, ko sta Miha in Jaka prenašala žito v Ocvirkov mlin in spet nazaj na križev pot do Kovsa. Korito, napolnjeno s pitno vodo, priča o skrbi za živino. Okrog doma so razporejeni številni plotovi, da je kravici na voljo sladka gorska paša.

V letu 1963 ali 1964 je Miha zadela kap. Obležal je. Zdelana sestra Katra ga je dvigovala do leta 1966, ko je v aprilu zaspal za vedno. Katra je ostala sama z Jakom. V vznožju Kovsava jame je pred sedmimi leti še ležal sneg v aprilu. Višje ob domačiji je bilo že kopno. Proti soncu postavljena Kovsava strmina je čakala še brez zelenja, ko je Hom zajechal za Mihom. Skrben in delaven je bil. Sramežljiv in skromen. Odlikoval se je v poštenju.

Veter je pihal na Kovsavem vrhu. V Homu pa je ječalo. Tih sprevod se je oddaljeval od Kovsava domačije. Žalostno je zavijal pes čuvaj za gospodarjem, ki je tako kratko prebil v obnovljenem domu.

Po sedmih letih, ko je spet odlezel sneg od Kovsava domačije in je v vznožju jame še ostal, in ko spet čaka strma Kovsava košenica na toplo sonce, da bi bujno pognala rast trave po tej stežavni jami, je zopet zajechalo v Homu. Se so rjavi macesni. Niso odeti še v svatovsko oblačilo. Le Jakca so oblekli vanj. V praznji obleki je odšel po pomoč v slovenjgraško bolnišnico. Udrila se mu je bila kri. Tudi v Mariboru je škropila tla Jakčeva kri. Neza-vesten je umiral daleč od svojih, daleč od blage tišine na samotni Kovsavi domačiji.

S Homa dol ti ptiček nebroj
je žalostno zapelo,
Jakec, fant naš,
ne prideš več na delo.

Ni več daleč mesec maj,
najlepši čas v letu,
življenje že ugasnilo ti
je v najlepšem — belem cvetu.

Gomilo naj ti vetrič boža,
v spominu lepem ostal nam
boš,
bil si priden, bilo je srce tvoje
kakor cvet planinskih rož.

Tiho se je pomaknil sprevod s krsto našega soseda, brata, sodelavca do tistega zadnjega prostora, ki nam je ozko odmerjen vsem. Tiho je potekal pokop njega iz naše srede, kot je bilo tiho njegovo življenje. Ni pa nikoli vedel, da more glas, ki ga on ni več začutil od šestega leta dalje, tudi riniti, zaboleti. Zelel si je čuti, samo čuti, a zaman.

Rdeči nagelji v rokah njegovih svojcev ob prižganih svečah so se zdeli kot redka izjema, odlika — odsev njegovega življenja. Bil je revež, bil je gluhi. Ni pa se gluhemu vcepila tista človeška slabost — zvižava. Nadvse je bil priljubljen v svoji otroški odkritosti.

Iskrena hvala vsem, ki so ga pospremili na njegov poslednji domek. Posebej pa bratu Ferdju, ki ga je pripeljal na domače pokopališče.

Osamljena Kovsava Katra je na veliko soboto med posameznimi okoliškimi velikonočnimi strelji sprejela vest, da njenega nadomestila za izgubljenimi otroci ni več. Jakec je izkraval (umrl je 20. aprila 1973 v mariborski bolnišnici). Poiskala je starejšo orumenelo fotografijo, ki jo je shranjeno vrnila pokojna Ravnjakova mati potem, ko je v letu 1958 pogorelo pri Kovsu.

Tri-ali štiriletno dekletce — Micko — ima ob sebi. Tresoča ženičkina roka objema fotografijo. Ob preveliki bolečini nima solz. Sama — čisto sama. Ji bomo pomagali? In njenega doma ne bomo ji vzeli!

Marija Pečovnik

NAŠI OBRAZI

Franc Gašper, st. - kmet gozdar

Med pohorskimi kmeti, katerim gre zasluga, da so ohranili sedanji generaciji lepe in donosne gozdove, zasluži častno mesto Franc Gašper, st. iz Radelj ob Dravi.

Je eden tistih kmetov, ki mu gozd pomeni vir življenja in torišče njegovega delovanja.

Sedaj slovi Gašperjeva kmetija po sodobni živinorejski proizvodnji, in sicer po zaslugi sina agronoma, premalo pa poznamo delo in uspehe starejšega Gašperja na področju gozdarstva. To pa bi rad s tem sestavkom vsaj malo osvetlil. Zato sem se nekega zimskega večera oglasil pri njem. V topli in zelo okusno opremljeni kmečki kuhinji se je kmalu razvil živahen pogovor.

Takole se je predstavil:

»Rojen sem bil 1910. leta pri Sv. Antonu na kmetiji Zeleznik kot najstarejši sin. Štiri razrede osnovne šole sem napravil v Vuhredu. Tja sem namreč imel bliže kot pa na »visoko šolo« pri Sv. Antonu. Dvanajstletnemu mi je umrl oče, po petih letih pa še mama. Skrbnikom prevzel poseb. bumf Tako sem že s 17. leti pod skrbnikom prevzel posestvo. Takoj, ko sem postal polnoleten, sem se poročil. Dobil sem skrbno in pridno gospodinjico in ženo. Leta 1940 smo z izkupičkom za 800 m³ prodanega lesa kupili malo posestvo v Radljah in se preselili v dolino.«

Vsem gozdarjem v Radljah je znano, da imate veliko veselja in smisla za delo v gozdu. Kdo vas je k temu spodbudil?

»Odnos do gozda ter pomen gozda za kmeta sem si verjetno pridobil že od očeta. Ta je dobil posestvo od svojega očima z zelo izsekanim gozdom, saj je bilo na celem posestvu eno samo drevo, in sicer debeline prek 30 cm prsnega premera.

Zato je bila očetova želja, da se gozd čimprej popravi. Osnove za delo v gozdu mi je dal inženir Franjo Pahernik na trimesečnem kmetijskem tečaju leta 1928 v Vuhredu, ko je bil tam župan. Poleg kmetijskih predmetov, kot so sadjarstvo, poljedelstvo, živinoreja in živinozdravstvo, smo imeli tudi gozdarstvo, kjer nas je inženir Pahernik seznanil z osnovami gospodarjenja z gozdom. Veselje do gozda in tako pridobljeno znanje sta me vedno bolj zvaljajala v gozd.«

Slišali smo, da ste že pred vojno premerili vaš gozd in ste

Franc Gašper

v ta namen izdelali posebne tablice.

Bi nam hoteli o tem kaj povedati?

»Res je. Leta 1935 sem premeril vse gozdno drevje na posestvu Zeleznik od 16 cm prsnega premera naprej. Na to izmero pa sem se dolgo pripravljaj. Najprej sem moral sestaviti tabele za izmero, ki bodo držale za naš les. To tabelo sem si izdelal na osnovi modelnih dreves. Nekaj let sem skrbno meril, si zapisoval vsa posekana drevesa, in to: premer, višino in neto izmero. Tudi pri sosedih sem iskal takšna modelna drevesa, ker jih nisem našel dovolj v lastnem gozdu. Celi dve zimi, včasih tudi pozno v noč, sem sestavljaj svoje tablice. Naredil sem si tabelo za 2 cm deb. stopnje od 16 cm dalje za 8 tarifnih razredov, in sicer od 2 do 9 hlovov. Potem sem dobil merilca, ki je meril premere, sam pa sem ocenjeval drevesa po dolžini, v kateri tarifni razred spada. Tako sem na ca. 18 ha površine izmeril 6763 dreves smreke in jelke, ki so dale skupaj 3876 m³ neto mase.

Take natančne tablice pa sem hotel imeti še iz drugega razloga. Zeleli smo se preseliti v dolino, zato sem tam iskal primerno posestvo. Sredstva za nakup sem lahko dobil samo v gozdu. Hotel sem se prepričati, če bom lahko dobil dovolj primernega lesa za posek. Tako sem leta 1939 svoje tabele tudi uporabil in ugotovil njihovo veliko zanesljivost, saj sem se pri 800 m³ zmotil komaj za nekaj m³.«

Zelo lepe uspehe ste dosegli tudi kot gojitelj gozdov, saj ima sedaj vaš gozd zelo visoko in kvalitetno lesno zalogo, poleg tega pa se tudi dobro pomlajuje.

Kako ste to dosegli?

»Vedno sem skrbel za podmladek. Kjer sem posekal košato drevo brez podmladka, sem takoj nasadil nekaj smrekovih košev, napuljenih iz naravnega mladja. Prav tako sem zasadil slabe pašnike in enklave. Razvoj tega mladja sem skrbno spremljal in po potrebi žel plevel in ostrogo. Odstranjeval sem košate listavce, gladke pa pušcal ali pa jih obvejeval. Listavci so zelo dobrodošli v gozdu, zato sem na vlažnih in zapleveljenih mestih sadil tudi bukev in jesen. Mlaj v gostih naravnih skupinah sem rahljaj, vsako spomlad pa podpiral in postavljaj od snega nagnjena drevesa.

Košata drevesa sem pred posekom stoječa oklestil, mlaj pa upogibal in vezal, da sem napravil vrzel, kamor je drevo lahko brez škode padlo. Na strmini dreves nismo gladko oklestili in smo jih spravljaj v lubje, da pri spravilu ne bi poškodovali stoječega drevja. Vse te ukrepe tudi še danes izvajam.«

Kaj naj še rečemo o tem skrbnem kmetu — gozdarju?

Mi poklicni gozdarji ne moremo vseh gozdnih površin tako intenzivno obravnavati kot Gašper. Lahko pa mu damo vse priznanje. To je res človek, ki je v gozdu našel svoj življenjski smisel. Še danes se zjutraj odpravi v gozd in ostane tam do večera. Med prvimi kmeti je kupil motorno žago, obiskoval tečaj za delo z žago in njeno vzdrževanje, in kljub poškodovani roki še sam dela z njo — podira, reže, klesti, spravljaj.

Največ pozornosti posveča negi. Ne pretiravamo, če rečemo, da neguje drevesa kot skrbna mati svoje otroke.

Skrbno, sproti, rekel bi po kapljicah neguje svoj gozd, zato kakih večjih vlaganj tu ni potrebno. Gozd pa daje visoke in kvalitetne donose.

O Gašperju povemo še to, da je bil vedno pošten in narodno zaveden, da je član ZB, ker je med vojno aktivno pomagal partizanom in je bil po vojni 3 leta in pol predsednik občine Radlje.

Želimo mu še trdnega zdravlja ter veliko uspehov in veselja pri delu v gozdu.

Tone Modic,
dipl. inž. gozd.

Leseni silosi — cenena in hitra gradnja. Pri Gašperju v Radljah — Foto: T. Modic

SKLEPI SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Na skupni seji delavskega sveta in sveta kmetov lastnikov gozdov dne 21. aprila 1973, so bili sprejeti naslednji pomembnejši sklepi:

1. Soglasno je sprejet in potrjen proizvodno-finančni in investicijski plan za leto 1973, kot je predložen.

2. Sveta soglasno potrjena obračun in delitev dohodka, ustvarjenega s prodajo lesa v letu 1973.

3. Potrdi se sklep komisije za prodajo gozdnih proizvodov, po katerem imajo zasebni lastniki pravico do razlike v ceni med obračunano in dogovorjeno ceno za vse proizvode iglavcev in listavcev, pri katerih bo gozdno gospodarstvo lahko uveljavljalo to razliko.

4. Sveti obratov kmetov lastnikov gozdov so dolžni razpravljati o posameznih stroških gospodarjenja, kar so sprejeli s posebno analizo šefi obratov.

5. Odkupne cene ostanejo za kmete enake kot v letu 1972 (vključno z obremenitvijo strojnih storitev) do uveljavitve novih cen.

6. Za stroške gospodarjenja 70 din za m³ izdelajo strokovne službe dodatno varianto za obremenitev v odstotku na prodajne cene (kot za biološko amortizacijo). Nato se posreduje predlog svetu kmetov, ki odloča o načinu obremenitve 70 din na m³ za leto 1973.

7. Soglasno je sprejet in potrjen statut o spremembi in dopolnitvi statuta podjetja.

8. Sveta soglašata z razširitvijo predmeta poslovanja na centralno lesno skladišče Otiški vrh.

Delavski svet podjetja je na seji dne 21. aprila 1973 sprejel naslednje pomembnejše sklepe:

1. Soglasno je sprejel in potrdil spremembo in dopolnitev akta o sistemizaciji delovnih mest, pravilnika o delovnem razmerju in tabelaričnega dela pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, kot so bili predloženi.

2. Delavski svet je soglasno imenoval za šefa gozdarskega obrata Slovenj Gradec Maksa Vončina, dipl. inž. gozdarstva, za šefa centralnega lesnega skladišča Otiški vrh pa Iva Šrifla, dipl. inž. gozdarstva.

3. Potrdi se sprememba investicijskega programa za profilni skobelnik, tako da se namesto enega naročita dva skobelnika, kot v celoti predvideva pogodba z dne 18. januarja 1973.

9. Sveta soglasno potrjena predlog za razpis delovnega mesta direktorja podjetja in imenujeta razpisno komisijo v naslednjem sestavu:

1. Maks Vončina, dipl. inž. gozdarstva — šef GO Slovenj Gradec, predsednik,

2. Beno Kotnik, kmet — GO Ravne, član

3. Franc Slemnik, šofer — strojni obrat, član,

4. Andrej Jeromel, delovodja — GO Črna, član,

5. Vinko Kadiš, kmet — član.

10. V celoti se potrjuje spremembe pogodbe o skupnem vlaganju sredstev v tovarno ivernih plošč z dne 28. maja 1971.

V zvezi s potrditvijo aneksa se potrdi kreditna pogodba med LIP, GG in Slovenijalesom, s katero GG Slovenj Gradec daje tovarni ivernih plošč Otiški vrh posojilo 2.000.000 din v štirih obrokih po 500.000 din (1. april, 1. maj, 1. junij in 1. julij) namesto oročitve istega zneska pri LB, centrali Ljubljana.

Pogoji: 8% redne obresti + 6% zamudne obresti, štiriletni kredit z vračilom v 8 obrokih — prvi obrok se vrne 31. januarja 1974.

V zvezi s potrditvijo aneksa se povečajo obveznosti GG za prispevke v znesku 257.173 dinarjev, kar se poravnava v letu 1974 s kompenzacijo prvega obroka vračanih sredstev.

4. Potrdi se sklenjena pogodba med inozemskim dobaviteljem Kockum Soederhann A. B., S-82 601 Söderhann, Schweden, in uvoznikom »Kovinotehna« Celje za dobavo dveh planskih skobelnikov.

Pogodba z dne 18. januarja 1973 upošteva po naknadnem pristanku inozemskega dobavitelja naslednje dobavne pogoje:

1. nespremenjena vrednost obeh skobelnikov z ostalo opremo je 540.000 Skr (ca. 1.970.000 din),
2. rok dobave (začetni rok) 31. december 1973 in
3. obveznost plačila se začneja s 1. januarjem 1974.

5. Potrdi se finansiranje uvoza dveh profilnih skobelnikov kupna pogodba s firmo »Mietfinanz« GmbH, Vermietung von Investitionsgütern, Mülheim (Ruhr, Wilhelmstrasse 20) za 540.000 Skr, kar znaša v protivrednost ca. 1.970.000 din.

6. Prav tako se prek iste firme na enak način sklene pogodba za finansiranje nabave viličarja znamke VOLVO v vrednosti ca. 500.000 din.

7. Delavski svet soglasno potrjuje natečaj za dodeljevanje posojil za individualno gradnjo stanovanjskih hiš za leto 1973.

G. J.

Kmetom popravljali orodje

Največ dela je imel kovač. Popraviti sekiro ni bilo tako lahko — Foto: F. Jurač

V dogovoru z občinskim odborom Zveze borcev, občinsko konferenco SZDL in gozdnim obratom Slovenj Gradec je skupina 20 remontnih delavcev iz hidrocentrale Vuhred obiskala partizanski kraj Razbor pri Slovenj Gradcu, da bi tamkajšnjim kmetom delavci popravili kmetijske stroje in drugo orodje. Kmetje iz vseh zaselkov na Razborju so delavcem, ki so popravljali orodje pri razborški šoli, pripeljali veliko strojev in orodja v popravilo, in sicer slamoreznice, pluge, brane, verige, sekire in še drugo manjše orodje. Nek kmet je prinesel v popravilo celo strojček za striženje las.

Delovna akcija s strani delavcev hidrocentrale Vuhred je tako v celoti uspešna in takih brezplačnih akcij si želijo tudi v drugih krajih.

F. Jurač

Na delovišču kjer so delavci remontne skupine hidrocentrale Vuhred popravljali orodje brezplačno je bil pravcati živžav. Foto: F. Jurač

● Naše podjetje ima pri zavarovalnici Maribor zavarovano civilno odgovornost. Iz tega naslova smo zavarovani za vsako škodo, ki jo povzročijo naši delavci na rednem delu v okviru naše dejavnosti, tretji pravni ali fizični osebi. Prosimo vse delavce, (ker je interes vseh ne samo vodilnih) da skrbijo, da bodo prijave pravočasno poslane.

● Vsi člani delovne skupnosti gozdnega gospodarstva so pri zavarovalnici Maribor kolektivno nezgodno zavarovani za riziko nesreče pri delu ali na poti na delu, riziko naravne smrti. Opažamo, da noben delavec ni uveljavljal invalidnosti, kot posledice nesreče na delu. Opozarjamo vse, ki jim je ostala kakršna koli posledica, zaradi nesreče na delu, da to prijavijo zavarovalnici Maribor ali pa v pisarni naše socialne službe.

Gozdni požar na Ravnah

Dne 22. marca 1973 je bil v gozdu, ki je last Jakoba Kosarberja, k. o. Tolsti vrh, nad železniško progo med Dravogradom in Ravnami gozdni požar. Iskra iz lokomotive je popolnoma uničila mlad nasad smreke, zelenega bora in macesna na površini 3,75 ha. Na opuščnem, strmem, težko dostopnem pašniku so pred 10 leti začeli pogozdovati ravenski gozdarji. Uspeh je bil odličen, posebno lep je bil zeleni bor na površini 0,80 ha, ki je bil tudi ograjen. Posadili so 18.000 smrek, 13.000 zelenega bora in 2500 macesna. **Posebna komisija je ugotovila naslednjo škodo:**

	stroški v din
1. Pogozdovanje	48.540
2. Nega	32.340
3. Varstvo	24.160
4. Posprava uničenih drevesc in priprava tal za pogozdovanje	19.480
Skupaj:	124.520

GG Slovenj Gradec bo zahtevalo od ŽTP Maribor povračilo celotne škode.

Škoda, ki jo je utrpel lastnik gozda zaradi izpada proizvodnje lesa je 17.716 dinarjev.

Ludvik Kotnik, inž.

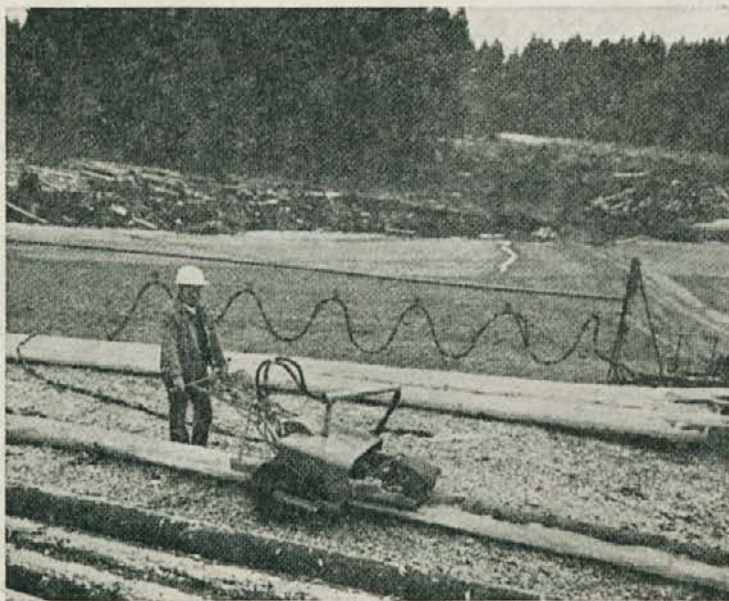

Čeprav veselo piska, a je nevarna gozdu vsaka iskra — Foto: D. Pisnik

Lupilni stroj za manjše količine lesa

Holz Kurier je objavil za nas zanimivo informacijo o novem lupilnem stroju z naslovom: Za manjše količine in manjše obrate. Strojna tovarna v Kronsederju v Vilsbiburgu, Zahodna Nemčija, je razvila in izdelala majhen lupilni stroj za racionalno beljenje manjših količin lesa. Uporaben je na manjših gozdnih obratih kakor tudi na manjših in srednjih žagah. Ta stroj ima naslednje odlike: je poceni, z njim lahko dosežemo primerne učinke ter je zelo mobilni in lahko se ga upravlja. S strojem moremo beliti les v skladiščih, kjer poganja hidravlični motor elektromotor 20 KS, ali v gozdu, kjer ga poganja traktor z 20 KS. Stroj tehta 220 kg, k temu pa moramo dodati še 70-litrski tank za olje. Stroj je tako urejen, da ga lahko pripnemo za traktor in je zato zelo mobilni. Ima tri rotorje s posebnimi noži, ki se morejo zamenjati. Z dvema pritisknima ploščama se rotorji prilagajajo deblu, ki ga belimo. S tem strojem lahko belimo debla od 15 do 50 cm premera. Stroj se pomika z lastno močjo od debla do debla. V enem hodu obeli $\frac{1}{3}$ debla in je treba debla dvakrat obrniti. Zato so izdelali posebno napravo, s katero debla vkleščimo in nato obračamo. Hitrost pomika je 14 do 22 m/min glede na les. Ker stroj les skoblja, ne vpliva na storilnost in kakovost dela, če je les zmrznjen ali v soku. Ekipa dveh mož — eden vodi stroj, drugi les pripravlja in obrača, lahko obeli v eni uri 8 do 14 m³ lesa.

Drago Zagorc, dipl. inž. gozdarstva

Lupilni stroj

VPIS V ŠOLO ZA GOZDARJE

V šolskem letu 1973/74 sprejemamo v I. letnik šole za gozdarje 12 učencev. V poštev pridejo tisti, ki so uspešno končali osem razredov osemletke. Vpišejo se lahko tudi učenci z uspešno končanimi sedmimi ali šestimi razredi, in to do starosti 18 let. Zdravnik v ambulanti za medicino dela v Slovenj Gradcu mora prej ugotoviti zdravstveno sposobnost vsakega kandidata za ta poklic. Učenci, ki niso končali osemletke, imajo med šolanjem na šoli za gozdarje tudi možnost končati osemletko.

Pouk v šoli za gozdarje traja dve leti. Štirimesečni teoretični pouk je v zimskem času v gozdarskem šolskem centru v Postojni, osem mesečni praktični pouk pa v oddelku šole v Radljah ob Dravi. Po uspešno končanem šolanju si učenci pridobijo poklic gozdnega delavca — gozdarja. Zaposliti se morajo pri gozdnem gospodarstvu vsaj za dve leti. Stroški teoretičnega in praktičnega pouka bremenijo gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec in je šolanje za učence brezplačno. Učencem, ki želijo končati med šolanjem sedmi in osmi razred osemletke, krije tudi stroške šolanja v osemletki.

Med šolanjem dobijo učenci zaščitna sredstva, to je delovno obleko in obutev. Mesečna nagrada v I. letniku znaša od 150 do 200 din, v drugem letniku 300 do 500 din in več, kar je odvisno od učnega uspeha in uspeha pri praktičnem pouku. Poleg strokovnega teoretičnega in praktičnega pouka lahko obiskujejo učenci tudi plesni tečaj, plavanje in tečaj za mopediste ter letujejo deset dni na morju v breme gozdnega gospodarstva.

Vabimo vas, kolikor ste kandidat za vpis, da vložite prošnjo na gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec — izobraževalni center. Zraven priložite prepis zadnjega šolskega spričevala in izpisek iz matične rojstne knjige. Prijave sprejemamo do 30. junija 1973. Po prejemu primerne števila prijav vas bomo obvestili o datumu zdravniškega pregleda.

GOZDNO GOSPODARSTVO
SLOVENJ GRADEC

KADROVSKE VESTI

V prvih štirih mesecih letošnjega leta so bile v naši delovni organizaciji naslednje kadrovske spremembe:

SPREJEMI:

v upravi: Drago Križan, dipl. inž. gozd., pripravnik z visoko izobrazbo; Franc Popič, merilec lesa na CLS; Peter Repotočnik, skladišni delavec; Francka Oto, knjigovodkinja CLS; Vinko Paradiž, skladišni delavec; Peter Tasič, demonstrator gozdarske šole Radlje; Martin Kotnik, skladišni delavec; Ivan Mihev, skladišni delavec; Stanko Rudolf, krojilec lesa na tekočem traku CLS; Rudolf Ladinik, merilec lesa na CLS; Jožica Ošlak, telefonistka; Mirko Garnež, merilec lesa CLS; Ivan Prikeržnik, skladišni delavec; Alojz Ring, skladišni delavec; Ivan Praprotnik, merilec lesa; Marjan Konečnik, elektromehanik; Franc Hartman, sofer viličarja CLS; Ivan Vodovnik, razdeljevalec lesa na tekočem traku CLS; Cveta Gaberšek, ekonomski tehnik, pripravnik s srednjo izobrazbo; Karel Siemnik, skladišni delavec; Mirko Uran, skladišni delavec; Miha Kranc, skladišni delavec;

v GO Slovenj Gradec: Maks Vončina, dipl. inž. gozd., šef obrata; Milan Pirnat, dipl. inž. gozd., vodja revirjev (oba iz uprave);

v GO Mislinja: Dušan Kotnik, nekvalificirani gozdni delavec; Ljudmila Gros, nekvalificirana snažilka;

v GO Crna: Andrej Obretan, kvalificirani gozdni delavec; Stanko Kos, kvalificirani gozdni delavec; Boris Iglar, dipl. inž. gozd., referent za gojenje gozdov (iz uprave); Zdenko Osojnik, kvalificirani gozdni delavec; Vili Osojnik, sofer osebnega avtomobila;

v GO Radlje: Franc Ošlak, nekvalificirani gozdni delavec; Marija Helbl in Karolina Helbl, nekvalificirani delavki na gojivnih delih; Anton Pridigar, dipl. inž. gozd., vodja revirjev; Rado Klemenec, kvalificirani gozdni delavec; Terezija Gornik, Terezija Herman, Jožefa Hribernik, Jožefa Helbl,

Veronika Karničnik, Antonija Kos, Marija Majhenič, Elizabeta Preglav, Anica Repnik, Marija Repnik, Vincencija Sekolovnik in Rozalija Trost, nekvalificirane delavke v gozdni drevnici;

v GO Dravograd: Franc Svab, nakladalec kamionov.

ODŠLI:

Uprava: Maks Vončina, dipl. inž. gozd., inženir projektant, premeštev; Milan Pirnat, pripravnik z visoko izobrazbo, premeštev; Anton Pridigar, dipl. inž. gozd., pripravnik z visoko izobrazbo, premeštev; inž. Drago Križan, pripravnik z visoko izobrazbo, JLA; Boris Iglar, inženir taksator, premeštev.

GO Slovenj Gradec: Peter Planinšek, dipl. inž. gozd., na skupščino občine Slovenj Gradec.

GO Mislinja: Anton Kamenik, polkvalificirani gozdni delavec, invalidsko upokojen; Ivan Plazovnik, polkvalificirani gozdni delavec, invalidsko upokojen; Lojzka Zaponšek, nekvalificirana gozdna delavka, invalidsko upokojena; Franc Uršelj, polkvalificirani skladišni delavec; Ivan Vodovnik, kvalificirani gozdni delavec, premeštev na CLS; Ivan Blatnik, gozdarski tehnik, vodja revirjev, premeštev na CLS;

GO Crna: Rudi Ladinik, skladišnik lesa na špediciji, premeščen na CLS; Edi Paradiž, kvalificirani skladišni delavec; Rudi Vogrin, nekvalificirani skladišni delavec; Jože Potočnik, nekvalificirani skladišni delavec; Avgust Strmčnik, nekvalificirani skladišni delavec, sporazumno; Karel Slemnik, kvalificirani skladišni delavec, premeščen; Lenart Jevšnik, nekvalificirani skladišni delavec, premeščen; Miha Krajnc, nekvalificirani skladišni delavec, premeščen; Franc Stifter, kvalificirani gozdni delavec, redno upokojen.

GO Ravne: Franc Bukovec, kvameščen; Roman Kogelnik, nekvalificirani gozdni delavec, sporazumno; Martin Kotnik, kvalificirani nakladalec, premeštev;

Ivan Mihev, nekvalificirani nakladalec, premeštev; Peter Tasič, kvalificirani gozdar, premeštev; Mori Karolina, nekvalificirana delavka — snažilka na špediciji Prevalje, sporazumno.

GO Radlje: Maks Golob, nekvalificirani delavec na cesti, po pogodbi; Marija Helbl, Karolina Helbl, Terezija Gornik, Vincencija Sekolovnik, nekvalificirane gozdne delavke, po pogodbi, Jakob Zvirč, kvalificirani gozdni delavec, umrl; Mirko Garnež, merilec lesa, premeščen; Franc Hartman, kvalificirani gozdni delavec, premeščen; Ivan Praprotnik, skladišnik lesa, premeščen; Jože Skornišek, polkvalificirani gozdni delavec, umrl; Jože Verdinek, nekvalificirani gozdni delavec, umrl; Mirko Uran, kvalificirani gozdni delavec, samovoljno; Jernej Krajnc, nekvalificirani delavec, po pogodbi;

GO Dravograd: Vinko Paradiž, skladišni delavec, premeščen; Adam Simon, gozdni delavec, invalidsko upokojen; Alojz Ring, gozdni delavec, premeščen; Ivan Prikeržnik, gozdni delavec, premeščen;

Izrečeni ukrepi zaradi kršitve delovnih dolžnosti: v Go Dravogradu opomin.

Stanje zaposlenih 30. aprila 1973:

— uprava	90
— sekcija za urejanje	9
— GO Slovenj Gradec	71
— GO Mislinja	89
— GO Ravne	60
— GO Crna	155
— GO Radlje	169
— GO Dravograd	38
— Gradbeni obrat	59
— Strojni obrat	73

Skupaj: 813

G. J.

ZGODILO SE JE...

Značajan možakar je vložil prošnjo za sprejem v lovsko organizacijo. V »čitabuli« — prošnji za sprejem je napisal, da je predvsem ljubitelj narave. Streljal, kolikor bo moral, bo le roparice.

Prvo leto upravičenega samostojnega lova, je ustrelil dva I. a srnjaka, žolno in kukavico. Še danes, po več letih (na zadnjih pogonih), mora prenašati strelce na ta račun.

Karl Dretnik

POZDRAVI VOJAKOV

Srečko Grager, ki služi vojaški rok, lepo pozdravlja kolektiv gozdnega gospodarstva, zlasti pa sodelavce gozdarskega obrata Radlje. Zahvaljuje se tudi za denarno nagrado.

Srečko Grager

V. Gerl

UMRL

Jože Skornišek

Nismo še pozabili tragične nesreče našega sodelavca Jakoba Svirca v februarju, že je kruta usoda zopet tragično posegla v naše vrste in nam za vedno odvzela delavca, moža in nenadomestljivega očeta Jožeta Skorniška.

Jože se je rodil v številni družini žagarja pred enainštiridesetimi leti na Orlic. Ze kot mlad fant je občutil trdoto življenja, saj kos kruha, katerega je pridelal skromen žagar, ni bil dovolj za štirinajstčlansko družino. Za težko delo je prijel v gozdu že pred več kot dvajsetimi leti. Ker je bil še mlad in zelo šibak fant, mu je bilo to delo pretežko. Poiskal si je delo pri Tehnogradnjah, kjer je postal polkvalificirani miner. Spomladi leta 1966 se je vrnil v naše gozdove in delal v revirju Bolfenk, skladišču Vuhred in nazadnje pri cestarski skupini.

Pred leti si je ustvaril družino in kupil hišico v Orlic, katero je lansko leto lepo obnovil. Z veliko težavo je premagoval vse življenjske težkoče, vendar je bil kljub temu vedno human, vesel in zadovoljen z delom in skromnim življenjem.

Jože je zjutraj, 14. marca 1973 odšel na delo, ne da bi pomislil, da se ne bo več vrnil med svoje drage, bilo je slovo. Zvečer, ko se je vesel vračal proti domu, se je zgodila prometna nesreča. Zena, otroci Irenca in mali Jožek, so čakali pozno v noč — kdaj se bo vrnil...?

K zadnjemu domu v Ribnici na Pohorju smo ga spremili v dolgem sprevedu številni znanci, prijatelji in gozdni sodelavci, ki ga bomo ohranili v lepem spominu.

Martin Krajnc

Drvarska kočja OBRETAN — Foto: A. Mravljak

Nič več tu petja slišat ni in tudi nagelj ne cveti.

Tako bi lahko rekli o zapuščenih drvarskih kočah na OBRETANOVEM in GODČEVEM (revir Uršlja gora), kjer so še pred leti gospodinje žene sekačev, Micka, Urška in Slavka ter druge.

Košata drevesa, ki so nudila utrujenim delavcem senčo, hladijo sedaj le srnice, ki se nemoteno pasejo pri kočah, kjer bi jih še pred leti spodili otroci.

Ali je čas res tako spremenil vse, da nikogar ne mika več živeti tu. Večina sekačev je zapuščala te drvarske kočje zaradi tega, ker so se njihovi otroci, posebno v zimskem času, le težko udeleževali pouka v šolah v Kotljah in Ravnah.

Kaj moremo storiti, da ne bi tako propadale?

športne vesti

Medobratne športne igre GG

Sankanje

Po štirih letih je bilo tekmovanje v sankanju spet v Dravogradu na zahtevni in dolgi sankarski progi. Razveseljivo je, da so sodelovali vsi obrati, tudi GO Slovenj Gradec, ki lani ni sodeloval, in gradbeni obrat, ki je lani tekmoval le v šahu. Med ekipami je zanesljivo zmagal GO Mislinja, uprava pa je že po tradiciji zasedla zadnje mesto. Med posamezniki pa je po štirih letih spet zmagal domačin Emil Krištof.

Ekipni vrstni red	Čas
1. GO Mislinja	6:40.14
2. GO Crna	7:05.14
3. GO Dravograd	7:09.07
4. GO Ravne	8:33.20
5. GO Radlje	8:52.15
6. strojni obrat	8:59.07
7. gradbeni obrat	10:07.09
8. GO Slovenj Gradec	11:16.11
9. uprava	nepopolna ekipa

Posamezniki	Čas
1. Emil Krištof, GO Dravograd	1:53.4
2. Franc Ogriz, GO Mislinja	1:57.7
3. Stanko Oder, GO Mislinja	2:06.5
4. Peter Obretan, GO Crna	2:11.3
5. Vili Urnavt, GO Crna	2:22.8
6. Janez Skočir, gradbeni obrat	2:25.3
7. Franc Kovše, GO Ravne	2:26.9
8. Alojz Lesjak, GO Crna	2:32.3
9. Ivan Mlačnik, GO Dravograd	2:35.3
10. Andrej Obretan, GO Crna	2:38.2

Skupno je sankalo 54 tekmovalcev, med njimi sta bili tudi dve zastopnici GO Ravne, in sicer Marija Kotnik in Stefka Cerenjak, ki sta dosegli 29. oziroma 32. mesto. Organizacija tekmovanja je bila v rokah delavcev GO Dravograd in je bila izvedena v zadovoljstvo vseh nastopajočih.

Kegljanje

Kegljanje je bilo letos v Slovenj Gradcu. Razen gradbenega obrata so sodelovali vsi obrati. Prvo mesto je presenetljivo osvojil strojni obrat, ki je bil lani šele šesti. Letos smo prvič tekmovali po 25 lučajev na polno in 25 lučajev na čiščenje. Tekmovanje je bilo izvedeno v redu, organizator pa je bil strojni obrat.

Ekipna uvrstitev	kegljev
1. Strojni obrat	1108
2. GO Ravne	1099
3. uprava	1089
4. GO Mislinje	1054
5. GO Crna	992
6. GO Radlje	940
7. GO Slovenj Gradec	936
8. GO Dravograd	931

Najboljši posamezniki

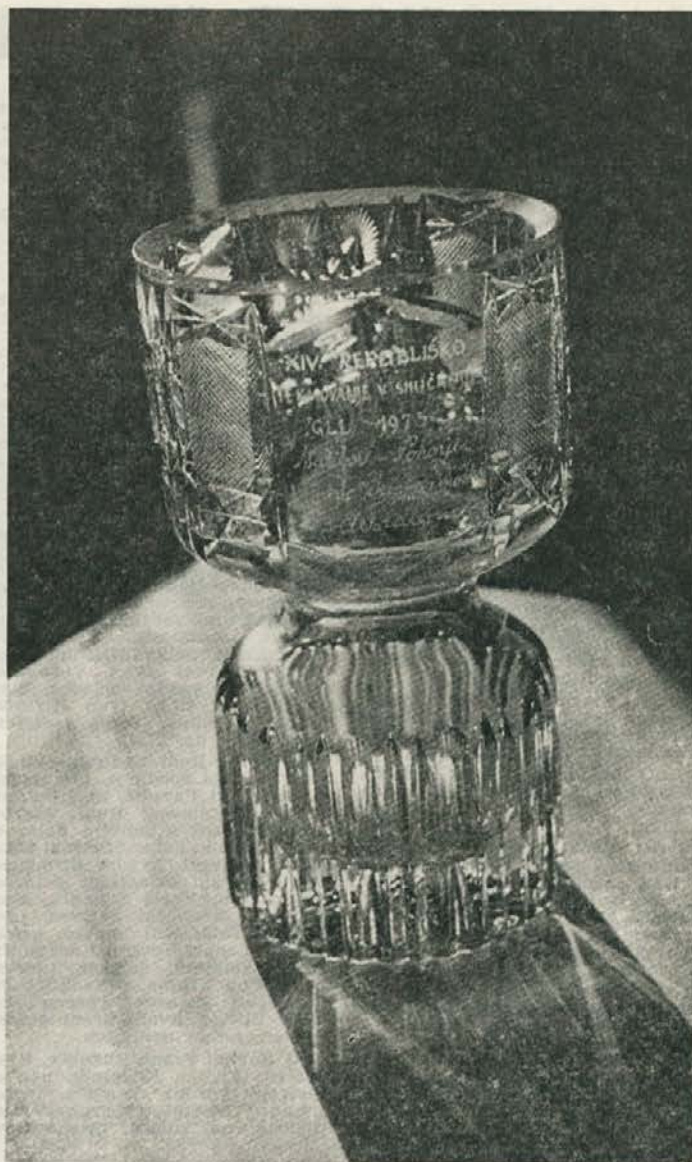
1. Betka Urbanc, uprava	221
2. Slavko Hodnik, strojni obrat	216
3. Tone Modic, inž., GO Dravograd	214
4. Franc Kovše, GO Ravne	203
5. Dani Založnik, strojni obrat	202
6. Jakob Carl, GO Crna	200
7. Viktor Sinrajh, GO Ravne	199
8. Rajko Rozman, GO Mislinja	197
9. Jože Preininger, GO Mislinja	197
10. Jože Staleker, uprava	196

Veleslalom in turno smučanje

Lani smo na medobratni tekmi preizkusili našo smučarsko vlečnico na Mali Kopi. Organizatorji so bili delavci uprave, in takrat sem zapisal v Obvestilo mnenje večine gozdarjev: »Se bomo prišli.« Letos se nas je zbralo kar 54 na startu, toda zaradi nemogoče proge jih je prislučalo skozi cilj le 34, pa še od teh je bilo 12 Crnjanov. Odstopilo jih je 20, najmanj 10 tekmovalcev je padlo in so še nadaljevali smučanje. Morda bo kdo rekel, koliko jih je pa na Pohorju odstopilo od tekmovanja za Zlato lisico. Mnenje gozdarjev je bilo, da večina smuča le za razvedrilo in le nekajkrat na leto, zato si ne želimo več tako težavne, razrite in dolge smučarske proge. Raje si sami gozdarji pripravimo in poteptamo smučarsko progo, in smučamo v miru, saj sta na Mali Kopi morala dva gozdarja ponavljati smučanje, ker so ju med vožnjo ovirali tuji smučarji. Organizator — gradbeni obrat — se ni najbolje izkazal, tudi na razglasitev rezultatov smo zaman čakali, nihče ni preveril udeležbe na turnem smučanju.

Ekipni vrstni red	Čas
1. GO Crna	3:35.9
2. GO Mislinja	4:37.5
3. GO Radlje	4:16.4
4. gradbeni obrat	5:05.6
5. uprava	2:43.4
6. strojni obrat	3:40.2
7. GO Slovenj Gradec	3:49.2
8. GO Dravograd	6:26.6
9. GO Ravne	1:42.9

Na startu je imel vsak obrat najmanj štiri tekmovalce, skozi cilj sta iz uprave, strojnega obrata, GO Slovenj Gradec in GO Dravograd prislučala dva gozdarja, iz GO Ravne pa le eden.

Na letošnjem republiškem tekmovanju v smučanju gozdarjev, lovcev in lesarjev, ki ga je letos organiziralo Gozdno gospodarstvo Maribor na Pohorju, je ekipa Gozdnega gospodarstva Slovenj

Gradec dosegla prvo mesto v ekipi veleslaloma — moški. Ekipo so sestavljali Ivan Srebre, Jože Stifter, Ivan Adamič, vsi iz Gozdnega obrata Crna.

Foto: Andrej Sertel

Posamezniki nad 30 let

Posamezniki nad 30 let	Čas
1. Franc Plesec, GO Crna	1:13.7
2. Boris Iglar, inž., uprava	1:21.6
3. Janez Kozelj, inž., uprava	1:21.8
4. Karel Dretnik, GO Crna	1:30.2
5. Metod Sekirnik, inž., GO Mislinja	1:31.9
7. Dušan Volmajer, gradbeni obrat	1:34.1
6. Drago Zagore, inž., GO Dravograd	1:32.8
8. Maks Srebre, GO Crna	1:37.1
9. Franc Obretan, GO Crna	1:37.4
10. Ernest Srebre, GO Crna	1:38.2

Pod 30 let

Pod 30 let	Čas
1. Jože Stifter, GO Crna	1:10.5
2. Ivan Srebre, GO Crna	1:11.7
3. Ivan Adamič, GO Crna	1:16.5
4. Gregor Stifter, GO Crna	1:19.4
5. Pavel Carl, strojni obrat	1:25.1
6. Branko Oder, GO Mislinja	1:27.1
7. Tone Pridigar, inž., GO Radlje	1:28.9
8. Rado Klemenc, GO Radlje	1:35.2
9. Stanko Oder, GO Mislinje	1:39.6
10. Kristl Knez, GO Radlje	1:42.3

SAH

Na tekmovanju v šahu, ki je bilo v Slovenj Gradcu, je sodelovalo vseh devet obratov. Vse ekipe so bile popolne, le Radeljčani so igrali s tremi igralci. Po tradiciji je zmagal gradbeni obrat, ki kljub slabši igri v Slovenj Gradcu nima tekmeča na GG Slovenj Gradec.

Lep uspeh je dosegel GO Ravne z drugim mestom. Igral je s tremi doslej v šahovskem pogledu »nepoznanimi« gozdnimi delavci. Organizacija je bila vzorna, tako da smo kljub velikemu številu partij tekmovanje hitro končali in brez vsakega ugovora. Pohvaliti velja organizatorja, in to upravo GG Slovenj Gradec.

Rezultati	točk
1. gradbeni obrat	25,5
2. GO Ravne	21,5
3. uprava	20
4. GO Dravograd	19
5. GO Mislinja	16,5
6. GO Crna	15

GOZD - REKREACIJA - TURIZEM

Kmečki turizem kot sestavni del celokupnega turističnega razvoja v regiji

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Če smo se odločili, da prevzamemo del turizma kot dopolnilno dejavnost, se moramo rešiti ozkosti. Znano je, da lahko dosežemo ekonomske efekte le z izrednim razmahom turizma in rekreacije, ki bo zajel najširše ljudske sloje. Sigurno pa bomo pri tem zasledovali le tisti del turizma, ki je najbližji naši osnovni dejavnosti.

Omenili smo direktne in indirektno koristi. Prve se manifestirajo v dvigovanju pro-

duktivnosti, izboljšanju zdravja in fizičnih sposobnosti cele nacije, v širjenju kulturnega nivoja obiskovalcev prirode itd. Vsega tega ne moremo oceniti z denarjem. Sigurno pa imamo močan interes tudi pri direktnih koristih. Če naredimo analizo za nas primerne turistične dejavnosti vidimo, da je del dohodka zelo važen. V glavnem lahko zaključimo naslednje:

— Na gradbenem obratu bi glede na sezonski karakter dela morali pozimi del delovne sile poslati na zimski do-

pust. Tem režijskim stroškom se izognemo z zaposlitvijo teh ljudi na turističnih napravah.

— Podobno velja za mehanizacijo. Velik del strojev se lahko pozimi zaposli pri čiščenju cest, parkirnih prostorov, pri urejanju smučišč in slično.

— Obrat ima strokovnjake za montažo žičnic, ki v glavni sezoni delajo na gradnji novih objektov. Pozimi vzdržujejo naše naprave, ali pa delajo kot strojniki, biljeterji itd.

— Obrat ima svojo mizarstvo delavnic, ki izdeluje razne opozorilne znake in table, ureja klopi in počivališča v gozdovih, sodeluje pri izdelavi vikend hišic, izdeluje lesena sidra za žičnice itd.

— Enota ima svoje kombi-buse za prevoz delavcev v letni sezoni. V zimski sezoni vozijo ti busi smučarje do zimsko-sportnih središč.

— Podjetje ima ob morju dva počitniška doma. Ta doma sta zasedena v glavnem v mesecu juliju in avgustu. Pred sezono in po njej sta prazna, režijski stroški pa ostanejo. Z zasedbo teh domov s tujimi gosti bi znižali režijske stroške in pridobivali devize.

— Naši gozdarski obrati imajo manjše žage za razrez tramičev. V kombinaciji je možno izdelovati brunarice — počitniške hišice. V tem momentu se pojavlja več dejavnikov:

— dražja prodaja lesa,
— zaposlovanje proste delovne sile in
— zaslužek z oddajanjem v najem.

— Čeprav izgleda nekoliko neobičajno, moramo računati tudi z dohodki od prodaje zemljišč v turistično zanimivih predelih. Vrednost zemljišč ob infrastrukturnih napravah raste v zelo ugodnem sorazmerju.

— Takse za parkiranje, kampi, pikniki, uporaba gozdnih cest itd. so skromen dohodek, vendar ga ne gre zanemarjati.

— Oddajanje v najem: lovskih koč, drvarskih koč, adaptiranih senikov in opuščeni kmetij prinaša dober zaslužek.

— Po ureditvi središč in določeni ureditvi področja, postanejo zanimivi tudi dohodki od žičnic in drugih turistično infrastrukturnih naprav.

— Dober dohodek dajejo manjše okrepčevalnice, grajenne ceno in iz avtohtonih materialov.

— Važen moment je tudi zaposlovanje sinov in hčera naših gozdnih delavcev in kmetov. Na ta način zadržujemo mlado generacijo v podjetju in na kmetijah, kar prav tako lahko cenimo z direktnimi koristmi.

Še in še je teh dohodkov. Zaradi tega in omenjenih vrednot se lahko mirno odločimo za uvajanje »silvaturizma« kot dodatne dejavnosti povsod tam, kjer so za to dani ustrezni pogoji.

Specifični že nakazani pogoji gozdne in agrarne proizvodnje zahtevajo, da tudi kmečki turizem vključujemo v vsa naša programiranja in delo.

Število trdnih kmečkih gospodarstev se iz dneva v dan krči. V našem interesu je, da kmet kot kreator in čuvaj prirode ter soustvarjalec turistično-atraktivnega okolja ostane na svojem posestvu.

V naši regiji je proces de- agrarizacije zelo velik.

V letih od 1961 do 1971 se je število kmetijskega prebivalstva zmanjšalo za 3072 ljudi. Mislimo, da ni potrebno naštevati vseh vzrokov. Proces sam je znan v vseh alpskih državah. Razlika je edino v tem, da smo ta proces pri nas z odnosom do kmeta še pospeševali. V zadnjem času je skupnost nekoliko spremenila svoje stališče, toda največkrat le z diskusijami in papirnatimi akcijami. Ena izmed takih diskusij je v določeni meri tudi obravnava novih zakonskih predpisov o gozdovih. Dosti je v njej nezdravega, brez vsakršnega resnega cilja za izboljšanje težkih življenjskih in delovnih razmer alpskega kmeta. Razlogi leže povsem drugje.

Zal moramo priznati, da so se naši sosede te problematike oprijeli povsem drugače in resneje. V njihovih akcijah, ki niso samo besedičenje temveč vsestranska pomoč (tudi denarna) sodeluje celotna skupnost od vrha do tal. Rezultati so nam dobro znani.

Ravno takšni odnosi pri nas nas gozdarje obvezujejo, da je bila pravična pot v navezovanju kmeta-gozdnega posestnika na naše podjetje. V koliko bo naša organizacija tudi v bodoče tako stabilna, bomo lahko prevezeli obveze tudi na polju kmečkega turizma. Nalog ni malo. Lahko jih okarakteriziramo:

— s pospeševanjem agrarne proizvodnje,
— z dopolnilno turistično dejavnostjo in
— z drugimi dopolnilnimi dejavnostmi.

Prvi dve nalogi sta tesno povezani. Brez pospešene kmetijske proizvodnje si ne moremo zamisliti tudi kmečkega turizma. Na tem polju bodo morale delati vse službe, predvsem pa agronomi. V prvi fazi moramo pričeti z naslednjim:

— treba je dvigniti kulturni in strokovni nivo kmečke družine v celoti;

— pripraviti sanacijske programe za celotno kmetijo;

— izdelati ustrezne adaptacijske načrte;

— svetovati v času izgradnje in dalje v času obratovanja;

— skrbeti moramo za propagando in zasedbo nočitvenih kapacitet vsaj 60 dni v letu;

— pomagati s pomočjo bank in lastne hranilnice pri najemanju ugodnih kreditov.

7. strojni obrat	11,5
8. GO Slovenj Gradec	9
9. GO Radlje	6

Najboljši posamezniki	točk
1. deska: Ludvik Kotnik, inž., GO Ravne	8
2. deska: Maks Nabernik, gradbeni obrat	7
Tone Modic, inž., GO Dravograd	7
3. deska: Vlado Marzel, gradbeni obrat	6,5
4. deska: Maks Topler, gradbeni obrat	6

Stanje točk po sankanju, smučanju, kegljanju in šahu je bilo naslednje:

	točk
1. GO Mislinja	51
2. GO Crna	47
3. GO Ravne	42

Streljanje z zračno puško

Streljanje z zračno puško je bilo v Slovenj Gradcu, organizator je bil GO Mislinja. Sodelovalo je 61 tekmovalcev, manjkal je le gradbeni obrat. Lani sem v Obvestilih zapisal, da so Radeljčani ravno tako favoriti v streljanju kot Crnjani v smučanju. Na vseh dosedanjih medobratnih tekmovalnih so Radeljčani premočno osvojili prva mesta. Letos so dosegli šele tretje, kljub uvrstitvi treh strelcev med 10 najboljših. Četrtri strelci je zadel le 109 krogov. V ekipi uprave so streljali kar trije bivši zmagovalci na dosedanjih medobratnih igrah: Dolinšek, Levc in Klemenšek. Opozoriti velja na slabo uvrstitev strojnega obrata, v ekipi so imeli le tri dobre strelce, četrtri pa ta dan gotovo ni bil sposoben streljati, in zadel je le osem krogov od 200 možnih.

Ekipni vrstni red	krogov
1. uprava	590
2. GO Crna	581
3. GO Radlje	571
4. GO Mislinja	569
5. GO Slovenj Gradec	564
6. GO Ravne	534
7. GO Dravograd	498
8. strojni obrat	396

Najboljši posamezniki	
1. Hubert Dolinšek, inž., uprava	158
2. Jože Ogriz, GO Mislinja	158
3. Ivan Hafner, GO Radlje	157
4. Franc Vivod, GO Slovenj Gradec	156
5. Alojz Klemenšek, inž., uprava	156
6. Jože Osojnik, strojni obrat	155
7. Zdravko Vilar, GO Radlje	154
8. Jakob Carf, GO Crna	153
9. Tone Pridigar, inž., GO Radlje	151
10. Edo Kopmajer, GO Ravne	150

Skupni vrstni red po sankanju, smučanju, kegljanju, šahu in streljanju:

1.—2. GO Mislinja	59
1.—2. GO Crna	59
3. uprava	51
4. GO Ravne	46
5. GO Radlje	38
6. strojni obrat	36
7. gradbeni obrat	35
8. GO Dravograd	28
9. GO Slovenj Gradec	17

Letos bomo še tekmovali v plavanju in streljanju na glinaste globe.

SINDIKALNO TEKMOVANJE

Občinsko sindikalno prvenstvo občine Slovenj Gradec v šahu je bilo 10. marca 1973.

Udeležili smo se ga tudi gozdarji in med desetimi ekipami zasedli tretje mesto za ekonomsko srednjo šolo in tovarno meril.

Dosežki naših šahistov:	točk
1. Boris Rokovec	4
2. Ludvik Kotnik	8,5
3. Maks Nabernik	4
4. Vlado Marzel	7

Gozdarji GO Ravne so se udeležili občinskega sindikalnega tekmovanja v sankanju na Lešah.

Sankalo je 56 tekmovalcev. Stefka Cerenjak je dosegla med ženskami četrto mesto, Jože Konečnik pa med moškimi šesto. Ekipno je dosegel GO Ravne odlično tretje mesto za Zelezarno Ravne in LIO Prevalje.

Ludvik Kotnik, inž.

Vsekakor bomo pomagali reševati tudi vprašanja, ki niso v naši kompetenci, temveč v rokah organov in bank.

— Nujno potrebne so davčne olajšave na gorskih kmetijah.

— Treba je takoj rešiti zdravstveno in starostno zavarovanje kmetov.

— Zakonsko bo treba urediti kreditiranje z dobo odplačevanja nad 10 let in obrestno mero 3—4%.

— Pomoč pri šolanju otrok mora biti dolžnost vse družbe.

— Na republiški in občinski ravni je treba organizirati pospeševalno službo, ki bo reševala vse probleme posameznih posestev.

Precej je torej vzrokov, ki kljub ugodnim pogojem združujejo razvoj kmetijstva in kmečkega turizma na našem področju.

PERSPEKTIVNI RAZVOJ

Odvisen je od številnih dejavnikov, vendar postaja ta panoga sestavni del gospodarstva v vseh občinah. Razvoj je zasnovan v glavnih obrisih. V regiji je predvidenih več žarišč. Relief in ostali gospodarski pogoji narekujejo disperzni sistem izgradnje.

Turistična žarišča

Črna na Koroškem: Lokalni center s poudarkom na zimskem in letnem turizmu. Predvidena je izgradnja dveh žičnic in sistema skakalnic. Ugodne snežne, neugodne reliefne razmere.

Turistični razvoj bo pretežno izletniškega karakterja, manj stacionarni.

Izhodišče za kasnejši razvoj na področju Pece.

Mežica: Do nedavna najmočnejše zimsko turistično središče regije, ki pa žal nima nobenih stacionarnih kapacitet. Reliefni pogoji omejujejo širši razvoj. Infrastrukturno slabo opremljen. Da bi izkoristili vse možnosti — predvsem v zimskem turizmu, bo treba dodatno še aktivirati vsa možna smučišča. Snežne razmere so sorazmerno ugodne. Vendar center ne dosega evropskih normativov — najmanj 120 smučarskih dni na leto. Muhaste zime ob slabih skalovitih terenskih razmerah znižujejo njegovo vrednost. Predvidena je izgradnja manjših nočitvenih kapacitet in najnujnejših infrastrukturnih objektov, ki bodo služili tudi krajanom.

Šentanel: Tipično letno in zimsko izletniško področje. Jedro kmečkega turizma. Temu primerno urbana in prostorska ureditev. Preusmeritev kmetij ob sočasni izgradnji cenjenih infrastrukturnih naprav.

Leše nad Prevaljami: Lokalno središče s poudarkom na zimskem izletniškem turizmu. Zanimivo področje je tudi poleti.

Glede na to, da so v okolju redke kmetije, ki jih težko združujemo v nek sistem, bo potrebna gradnja manjših gostišč predvsem s sedežnimi kapacitetami.

Uršlja gora: Močnejše regionalno središče predvsem rekreativnega pomena za Ravne. Sočasen razvoj širše turistične dejavnosti — kompleksno od Kotelj — preko Rimskega vrelca — Ivarčkega jezera — Ošvena do vrha Uršlje. Ugodne snežne, manj ugodne smučarske razmere.

Privlačno področje za izletniški pa tudi stacionarni turizem pozimi in poleti.

Osnovno opremo bodo predstavljale žičnice in manjše hotelske kapacitete z nujno ostalo infrastrukturo. Večji infrastrukturni objekti so na voljo v Ravnah.

Slovenj Gradec: Z ožjo okolico že danes predstavlja najmočnejšo turistično jedro v regiji.

Mesto je brez industrije z bogato kulturno in zgodovinsko tradicijo.

V neposredni bližini je novoizgrajeno zimsko športno središče dolinskega tipa. Zaradi muhastih zim rezervna smučišča na bližnjem zahodnem Pohorju. Letališče v Turški vasi raste s svojimi dodatnimi infrastrukturnimi napravami in gostinstvom v eno najlepših športnih letališč v Evropi. Zajeto je tudi v razvojni načrt manjših letališč v SRS. Predvideva se močan mednarodni športno-letalski promet.

Kmetije v okolici pristopajo k preusmeritvi v kmečki turizem.

Nastaja kompleks turističnih objektov, ki bo močno zopsešil že sicer trgovsko zelo živahno mesto. Zaradi tega je predvidena izgradnja večjih nočitvenih zmogljivosti. Mesto bo odprto za izletniški in stacionarni turizem za obiskovalce iz širše regije.

Mislinja: Izhodišče za turistično središče na zahodnem Pohorju. Predvideno je tudi kot izletišče pozimi in poleti. Programira se izgradnja manjših žičnic in kompleksa skakalnic. Manjša gostišča s sedežnimi zmogljivostmi.

Radlje ob Dravi: Izletniško letno področje z možnostjo razvoja manjših zmogljivosti ob Dravskem jezeru. Potrebno je poživiti kmečki turizem na obronkih Kozjaka, Sv. Primoža na Pohorju in Ribnice na Pohorju.

Zahodno Pohorje: Najmočnejše višinsko turistično središče za letni in zimski turizem. Idealno za izletnike in stacionarne goste.

(Nadaljevanje sledi)

OBVESTILA izdaja delavski svet delovne skupnosti gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec. Naklada 1400 izvodov. Komisija za urejanje internega časopisa: Jože Zorman, Andrej Sertel, dipl. inž. gozd., Ludvik Kotnik, dipl. inž. gozd., Metod Sekirnik, dipl. inž. gozd. Predsednik komisije in odgovorni urednik Jurij Sumečnik. Tehnični urednik Bruno Znidaršič. Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk in kličejl: CP Mariborski tisk, 62000 Maribor, 1973.

RAZGLAS

Poslovni odbor za izgradnjo tovarne ivernih in oplemenitenih plošč v Otiškem vrhu pri Dravogradu razglasa zaradi pričetka obratovanja tovarne naslednja nova prosta delovna mesta:

1. vodje vzdrževanja gradbenih objektov

Pogoj: višješolska izobrazba gradbene smeri z najmanj 4 leti delovnih izkušenj ali srednješolska izobrazba gradbene smeri z najmanj 6 leti delovnih izkušenj;

2. elektroenergetika

Pogoj: višješolska izobrazba elektro smeri z najmanj 4 leti delovnih izkušenj ali srednješolska izobrazba elektro smeri s 6 leti delovnih izkušenj ter aktivno znanje nemškega jezika;

3. vodje skladišča končanih izdelkov

Pogoj: delovodska šola lesne ali gozdarske smeri ali VK delavec lesne ali gozdarske smeri z najmanj 2 leti delovnih izkušenj;

4. vodje stiskalnice ivernih plošč

Pogoj: delovodska šola elektro ali strojne stroke z najmanj 3 leti delovnih izkušenj;

5. vzdrževalca elektro naprav

Pogoj: poklicna šola elektro smeri — jaki tok, s 3 leti delovnih izkušenj;

6. vzdrževalca elektro naprav

Pogoj: poklicna šola elektro smeri — šibki tok, s 3 leti delovnih izkušenj;

7. finomehanika

Pogoj: poklicna šola finomehanske stroke s 3 leti delovnih izkušenj;

8. 2 voznikov traktorjev

Pogoj: voznik B in F kategorije;

9. ostrilca rezil

Pogoj: poklicna šola kovinske stroke ali KV delavec kovinske stroke z najmanj 2 leti delovnih izkušenj;

10. kleparja — instalaterja

Pogoj: poklicna šola ustrezne smeri z najmanj 3 leti delovnih izkušenj;

11. 2 kontrolorjev oplemenitenih plošč

Pogoj: PK delavec lesne stroke;

12. več delavcev pri raznih strojih

Pogoj: popolna ali nepopolna osemletka, prednost imajo delavci z delovnimi izkušnjami.

Osebnih dohodki so po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov LIP Slovenj Gradec.

Rok prijave za vsa delovna mesta je do zasedbe delovnih mest.

Nastop službe je možen takoj.

O točnem nastopu službe bodo kandidati pisмено obveščeni.

Tovarna bo obratovala v treh izmenah.

Pridržujemo si pravico testiranja prijavljenih kandidatov.

Stanovanj ni na razpolago.

Prijave z dokazili o navedenih pogojih pošljite na naslov: Tovarna ivernih plošč Otiški vrh, 62370 DRAVOGRAD, z oznako »za razpis«.

KOMISIJA ZA KADRE
PRI ODS STROJNEGA OBRATA
GOZDNEGA GOSPODARSTVA
SLOVENJ GRADEC

razpisuje prosta delovna mesta

1. štiri delovna mesta voznika kamiona z nakladalno napravo;
2. eno delovno mesto voznika dostavnega avtomobila;
3. štiri delovna mesta voznika traktorja FIAT za prevlako lesa;
4. dve delovni mesti voznika kolesnih traktorjev;
5. eno delovno mesto žičničarja gozdarskih žičnic.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še sledeče:

Pod 1. Izpit za voznika C in E kategorije, opravljen izpit za kvalificiranega delavca prometne stroke in eno leto delovnih izkušenj.

Pod 2. Izpit za voznika C in E kategorije ter opravljen izpit za kvalificiranega delavca prometne stroke.

Pod 3 in 4. Izpit za traktorista F ali B kategorije in najmanj dve leti prakse kot gozdni delavec.

Pod 5. Kvalificirani delavec gozdarske ali kovinske stroke ter izpit za upravljanje in montažo gozdarskih žičnic. Prijave dostavite z dokazili o dosedanji zaposlitvi in kvalifikaciji na strojni obrat gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec do 20. 5. 1973. Prijavi mora biti predloženo zdravniško spričevalo.